

Euroopan unionin virallinen lehti

C 217

47. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

28. elokuuta 2004

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Tuomioistuimien	
	TUOMIOISTUIMEN	
2004/C 217/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 29 päivänä kesäkuuta 2004 asiassa C-486/01 P: Front national vastaan Euroopan parlamentti (Muutoksenhaku — Euroopan parlamentin työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan mukainen poliittisen ryhmän muodostamista koskeva ilmoitus — Poliittisen yhteenkuuluvuuden puuttuminen — TDI-ryhmän hajottaminen taannehtivien vaikutuksien — Vastavalitus — EY 230 artiklan neljännen kohdan tulkinta — Sellaisen päätöksen käsite, joka koskee luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä ”suoraan ja erikseen” — Kansallisen poliittisen puolueen nostaman kanteen tutkimatta jättäminen)	1
2004/C 217/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 8 päivänä heinäkuuta 2004 Yhdistetyissä asioissa C-502/01 ja C-31/02 (Sozialgericht Hannoverin ja Sozialgericht Aachenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) Silke Gaumain-Cerri vastaan Kaufmännische Krankenkasse — Pflegekasse ja Maria Barth vastaan Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (Sosiaaliturva — Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — EY:n perustamissopimus — Asetus N:o 1408/71 — Hoidon tarpeen kattamiseksi tarkoitetut etuudet — Se, että hoidon tarpeen varalta otettu vakuutus vastaa hoitoa tarvitsevaa henkilöä avustavan kolmannen henkilön vanhuusvakuutusmaksuista)	1
2004/C 217/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (täysistunto) 29 päivänä kesäkuuta 2004 asiassa C-110/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Euroopan unionin neuvosto (Portugalin hallituksen tuki siiankasvattajille — Tuki, jonka tarkoituksena on mahdollistaa yhteismarkkinoille soveltumattomiksi todettujen tukien takaisinmaksu — Neuvoston päätös, jossa tällainen tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi — Lainvastaisuus — EY 88 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta)	2
2004/C 217/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 24 päivänä kesäkuuta 2004 asiassa C-269/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivin 98/24/EY määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti — Työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojeleminen — Työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyvät riskit)	3

FI

2004/C 217/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 1 päivänä heinäkuuta 2004 asiassa C-295/02: Gisela Gerken vastaan Amt für Agrarstruktur Verden (Yhteinen maatalouspolitiikka — Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskeva yhdenmukainen hallinto- ja valvontajärjestelmä — Asetukset N:o 3887/92 ja N:o 2419/2001 — Eläintukihakemukset — Sääntöjenvastaisuudet — Tuen määrän alentaminen — Asetuksen N:o 2988/95 2 artiklan 2 kohta — Lievemmän säännöksen taannehtiva soveltaminen) 3	3
2004/C 217/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1 päivänä heinäkuuta 2004 yhdistetyissä asioissa C-361/02 ja C-362/02: Elliniko Dimosio vastaan Nikolaos Tsapalos ja Konstantinos Diamantakis (Direktiivi 76/308/ETY — Keskinäinen avunanto tullien perinnässä — Soveltaminen ennen direktiivin voimaantuloa syntyneisiin saattaviin) 4	4
2004/C 217/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 8 päivänä heinäkuuta 2004 asiassa C-27/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Direktiivi 91/271/ETY — Päätös 93/481/ETY — Yhdyskuntajätevesien keräily ja käsittely — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti) 4	4
2004/C 217/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1 päivänä heinäkuuta 2004 asiassa C-65/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 12, EY 149 ja EY 150 artikla — Muussa jäsenvaltiossa suoritettu toisen asteen tutkinto — Korkeakoulutukseen pääsy) 5	5
2004/C 217/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 8 päivänä heinäkuuta 2004 asiassa C-127/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Trendsoft (Irl) Ltd (Välityslauseke — Maksettujen summien palauttaminen — Viivästyskorot — Yksipuolinen tuomio) 5	5
2004/C 217/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 22 päivänä kesäkuuta 2004 asiassa C-155/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2000/70/EY — Ihmisverestä tai -veriplasmasta peräisin olevia pysyviä johdannaisia sisältävät lääkinälliset laitteet — Täytäntöönpanon laiminlyönti) 6	6
2004/C 217/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 8 päivänä heinäkuuta 2004 asiassa C-166/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 28 artikla — Jalometalliesineiden myynti — Nimitykset ”kulta” ja ”kultaseos”) 6	6
2004/C 217/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 1 päivänä heinäkuuta 2004 asiassa C-169/03 (Regeringsrättenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Florian W. Wallentin vastaan Riksskatteverket (Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Työntekijät — Tulovero — Sellaisen verovelvollisen rajoitettu verovelvollisuus, joka saa vähäisen osan tuloistaan yhdessä jäsenvaltiossa ja joka asuu toisessa jäsenvaltiossa) 7	7
2004/C 217/13	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 8 päivänä heinäkuuta 2004 asiassa C-214/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Itävallan tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 88/609/ETY — Ilman pilaantuminen — Suuret polttolaitokset) 7	7
2004/C 217/14	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 8 päivänä heinäkuuta 2004 asiassa C-292/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Suomen tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Romuajoneuvot — Direktiivi 2000/53/EY) 8	8

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 217/15	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1 päivänä heinäkuuta 2004 asiassa C-311/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 1999/44/EY — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	8
2004/C 217/16	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1 päivänä heinäkuuta 2004 asiassa C-331/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2000/53/EY — Säädetyssä määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	9
2004/C 217/17	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 8 päivänä heinäkuuta 2004 asiassa C-389/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivin 1999/74/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)	9
2004/C 217/18	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 8 päivänä heinäkuuta 2004 asiassa C-400/03 (tribunal d'instance du VII ^{ème} arrondissement de Parisin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Waterman SAS vastaan Directeur général des douanes et droits indirects (Yhteinen tullitariffi — Yhdistetty nimikeistö — Tariffinimike — Mustekynien kotelot)	10
2004/C 217/19	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 1 päivänä heinäkuuta 2004 asiassa C-448/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivin 98/44/ETY täytäntöönpanon laiminlyönti)	10
2004/C 217/20	Asia C-241/04: Il Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, toinen jaosto, 22.4.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Acquedotto De Ferrari Galliera s.p.a. vastaan Provincia di Genova e.a.	11
2004/C 217/21	Asia C-242/04: Il Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, toinen jaosto, 22.4.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Acquedotto Nicolay s.p.a. vastaan Provincia di Genova e.a.	11
2004/C 217/22	Asia C-247/04: College van Beroep voor het bedrijfslevenin 28.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Transport Maatschappij Traffic B.V. vastaan Staatssecretaris van Economische Zaken	12
2004/C 217/23	Asia C-248/04: College van Beroep voor het bedrijfslevenin 9.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. vastaan Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	12
2004/C 217/24	Asia C-255/04: Euroopan yhteisöjen komission 14.6.2004 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	12
2004/C 217/25	Asia C-257/04: Court of Appealin (Englanti ja Wales) siviiliasioiden osaston 15.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asioissa Michael Jason Clarke vastaan Frank Staddon Ltd. sekä J. C. Caulfield, C. F. Caulfield ja K. V. Barnes vastaan Marshalls Clay Products Ltd.	13
2004/C 217/26	Asia C-259/04: High Court of Justicen Lord Chancellorin vuoden 1994 Trade Marks Actin 76 §:n nojalla määräämän ratkaisijan Registrar of Trade Marksin pyynnöstä 26.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Elizabeth Emanuel vastaan Continental Shelf 128 Ltd.	13
2004/C 217/27	Asia C-260/04: Euroopan yhteisöjen komission 17.6.2004 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	14

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 217/28	Asia C-275/04: Euroopan yhteisöjen komission 29.6.2004 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	15
2004/C 217/29	Asia C-282/04: Euroopan yhteisöjen komission 30.6.2004 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	15
2004/C 217/30	Asia C-283/04: Euroopan yhteisöjen komission 1.7.2004 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	16
2004/C 217/31	Asia C-285/04: Tribunale di Oristanon 14.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Medda Ignazio vastaan Banco di Napoli S.p.A. ja Regione Autonoma della Sardegna	17
2004/C 217/32	Asia C-286/04 P: Eurocermex SA:n 5.7.2004 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-399/02, Eurocermex SA. vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 29.4.2004 antamasta tuomiosta	17
2004/C 217/33	Asia C-291/04: Tribunal de Police de Neufchâteau (Belgia) 4.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ministère public vastaan Henri Léon Schmitz	17
2004/C 217/34	Asia C-299/04: Euroopan yhteisöjen komission 14.7.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	18
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2004/C 217/35	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 10 päivänä kesäkuuta 2004 asiassa T-275/01, Mercedes Alvarez Moreno vastaan Euroopan parlamentti (Henkilöstö — Ylimääräinen toimihenkilö — Konferenssitulkki — Euroopan yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 74 artikla — Palvelussuhteen päättyminen)	19
2004/C 217/36	Asia T-158/04: Erich Drazdanskyn 26.4.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	19
2004/C 217/37	Asia T-162/04: Eugénio Branco Ldan 30.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	20
2004/C 217/38	Asia T-180/04: Przedsiębiorstwo Polmos Białystockin 25.5.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan nostama kanne	21
2004/C 217/39	Asia T-183/04: Tokai Europe GmbH:n 25.5.2004 Euroopan komissiota vastaan nostama kanne	21
2004/C 217/40	Asia T-185/04: Lancôme Parfums et Beauté & Cien 25.5.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne	22
2004/C 217/41	Asia T-188/04: Freixenet S.A.:n 24.5.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	22

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 217/42	Asia T-189/04: Christian van der Haegenin 24.5.2004 Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa vastaan nostama kanne	23
2004/C 217/43	Asia T-192/04: Flex Equipos de Descanso S.A:n 28.5.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne	23
2004/C 217/44	Asia T-199/04: Gul Ahmed Textile Mills Ltd:n 28.5.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	24
2004/C 217/45	Asia T-200/04: Regione Autonoma della Sardegna 28.5.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	24
2004/C 217/46	Asia T-204/04: Indorata-Servicos e Gestao Ldan 7.6.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	25
2004/C 217/47	Asia T-205/04: Alessandro Ianniellon 8.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	26
2004/C 217/48	Asia T-206/04: Fernando Rodrigues Carvalhaisin 7.6.2004 (telekopio/sähköposti 2.6.2004) sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	26
2004/C 217/49	Asia T-211/04: Gibraltarin hallituksen 9.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27
2004/C 217/50	Asia T-214/04: Royal County of Berkshire Polo Club Ltd:n 8.6.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne	28
2004/C 217/51	Asia T-215/04: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan 9.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	29
2004/C 217/52	Asia T-236/04: European Environmental Bureaun ja Stichting Natuur en Milieun 9.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	29
2004/C 217/53	Asia T-239/04: Italian tasavallan 11.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	30
2004/C 217/54	Asia T-241/04: European Environmental Bureaun ja Stichting Natuur en Milieun 9.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	30
2004/C 217/55	Asia T-244/04: Elisabeth Saskia Smitin 17.6.2004 Europolia vastaan nostama kanne	31
2004/C 217/56	Asia T-246/04: Jacques Wunenburgerin 17.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	31
2004/C 217/57	Asia T-247/04: Asociación de Exportadores Españoles de Productos Farmacéuticosin (ASEPROFAR) ja Española de Desarrollo e Impulso Farmacéutico, SA:n (EDIFA) 17.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	32
2004/C 217/58	Asia T-248/04: Scania AB:n (Publ) 21.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	32

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 217/59	Asia T-249/04: Philippe Combescot'n 21.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	33
2004/C 217/60	Asia T-250/04: Philippe Combescot'n 21.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	33
2004/C 217/61	Asia T-251/04: Helleenien tasavallan 22.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	34
2004/C 217/62	Asia T-252/04: Caviar Anzalin 18.6.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	35
2004/C 217/63	Asia T-256/04: Mundipharma AG:n 28.6.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	35
2004/C 217/64	Asia T-260/04: C.E.S.T.A.S:n — Centro di Educazione Sanitaria e Tecnologie Appropriate Sanitarie — 23.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	36
2004/C 217/65	Asia T-266/04: Espanjan kuningaskunnan 1.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	36
2004/C 217/66	Asia T-268/04: Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa:n 28.7.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne	37
2004/C 217/67	Asia T-269/04: IDOM S.A.:n 29.6.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan nostama kanne	38
2004/C 217/68	Asian T-304/99 poistaminen rekisteristä	38
2004/C 217/69	Asian T-69/02 poistaminen rekisteristä	38
2004/C 217/70	Asian T-249/03 poistaminen rekisteristä	38

II *Valmistavat säädökset*

.....

III *Tiedotteita*

2004/C 217/71	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 201, 7.8.2004	39
---------------	--	----

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(suuri jaosto)

29 päivänä kesäkuuta 2004

asiassa C-486/01 P: **Front national vastaan Euroopan parlamentti** ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Euroopan parlamentin työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan mukainen poliittisen ryhmän muodostamista koskeva ilmoitus — Poliittisen yhteenkuuluvuuden puuttuminen — TDI-ryhmän hajottaminen taannehtivien vaikutuksien — Vastavalitus — EY 230 artiklan neljännen kohdan tulkinta — Sellaisen päätöksen käsite, joka koskee luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä "suoraan ja erikseen" — Kansallisen poliittisen puolueen nostaman kanteen tutkimatta jättäminen)

(2004/C 217/01)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-486/01 P, Front national, kotipaikka Saint-Cloud (Ranska), (edustajinaan avocat F. Wagner ja avocat V. de Poulpiquet de Brescanvel) vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehinään G. Garzón Clariana, J. Schoo ja H. Krück), jossa valittaja on vaatinut muutoksenhaussa yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-222/99, T-327/99 ja T-329/99, Martinez ym. vastaan parlamentti, 2.10.2001 antaman tuomion (Kok. 2001, s. II-2823), yhteisöjen tuomioistuin (suuri jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari), A. Rosas, J.-P. Puissochet ja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr ja R. Silva de Lapuerta, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: johtava hallintovirkkamies M. Múgica Arzamendi, on antanut 29.6.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-222/99, T-327/99 ja T-329/99, Martinez ym. vastaan parlamentti, 2.10.2001 antama tuomio kumotaan niiltä osin kuin siinä on todettu, että Front nationalin kanne (asia T-327/99) on otettava tutkittavaksi.

2) Front nationalin kanne, jossa vaaditaan kumottavaksi Euroopan parlamentin 14.9.1999 tekemä päätös, joka koskee parlamentin

työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan tulkintaa ja jossa hajotetaan taannehtivien vaikutuksien "Riippumattomien edustajien tekninen ryhmä (TDI) — Sekaryhmä", jätetään tutkimatta.

3) Front nationalin tämän tuomiolauselman 1 kohdassa mainitusta tuomiosta tekemää valitusta ei enää ole aihetta ratkaista.

4) Front national veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, joita Euroopan parlamentille on aiheutunut tässä asiassa ja välitoimia koskevassa menettelyssä.

⁽¹⁾ EYVL C 84, 6.4.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

8 päivänä heinäkuuta 2004

Yhdistetyissä asioissa C-502/01 ja C-31/02 (Sozialgericht Hannoverin ja Sozialgericht Aachenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) Silke Gaumain-Cerri vastaan Kaufmännische Krankenkasse — Pflegekasse ja Maria Barth vastaan Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz ⁽¹⁾

(Sosiaaliturva — Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — EY:n perustamissopimus — Asetus N:o 1408/71 — Hoidon tarpeen kattamiseksi tarkoitetut etuudet — Se, että hoidon tarpeen varalta otettu vakuutus vastaa hoitoa tarvitsevaa henkilöä avustavan kolmannen henkilön vanhuusvakuutusmaksuista)

(2004/C 217/02)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-502/01 ja C-31/02, jotka Sozialgericht Hannover (Saksa) (C-502/01) ja Sozialgericht Aachen (Saksa)

(C-31/02) ovat saattaneet EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen näissä kansallisissa tuomioistuimissa vireillä olevissa asioissa Silke Gaumain-Cerri vastaan Kaufmännische Krankenkasse — Pflegekasse ja Maria Barth vastaan Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz, ennakoratkaisun unionin kansalaisten vapaata liikkuvuutta koskevien EY:n perustamissopimuksen ja johdetun oikeuden ja erityisesti sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL 1997, L 28, s. 1), määräysten ja säännösten tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J.-P. Puissechet (esittelevä tuomari), R. Schintgen, F. Macken ja N. Colneric, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 8.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Pääasioissa vallitsevista olosuhteista kyseessä olevan kaltainen etuus, joka muodostuu siitä, että hoitovakuutuksen myöntänyt laitos ottaa vastattavakseen hoitoa tarvitsevaa henkilöä kotona hoitavan kolmannen henkilön vanhuusvakuutusmaksuista, on hoitoa tarvitsevan henkilön saama sairausetuus, johon sovelletaan sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97.

2) Silloin kun on kyse sellaisista saksalaiseen hoitovakuutukseen perustuvien etuuksien kaltaisista etuuksista, jotka pääasioissa vallitsevista olosuhteista annetaan vakuutetulle, joka asuu toimivaltaisen valtion alueella, tai henkilölle, joka asuu toisen jäsenvaltion alueella ja joka kuuluu kyseisen vakuutuksen piiriin työntekijän perheenjäsenenä, perustamissopimuksen ja erityisesti EY 17 artiklan sekä asetuksen N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna asetuksella N:o 118/97, kanssa on ristiriidassa se, että toimivaltainen laitos kieltäytyy ottamasta vastattavakseen sellaisen jäsenvaltion kansalaisen vanhuusvakuutusmaksuista, joka on kyseisten etuuksien edunsaajaa hoitava kolmas henkilö, sillä perusteella, että kyseinen kolmas henkilö tai mainittu edunsaaja asuu muussa jäsenvaltiossa kuin toimivaltaisessa valtiossa.

(¹) EYVL C 84, 6.4.2002.
EYVL C 109, 4.5.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(täysistunto)

29 päivänä kesäkuuta 2004

asiassa C-110/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Euroopan unionin neuvosto (¹)

(Portugalin hallituksen tuki siankasvattajille — Tuki, jonka tarkoituksena on mahdollistaa yhteismarkkinoille soveltumattomiksi todettujen tukien takaisinmaksu — Neuvoston päätös, jossa tällainen tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi — Lainvastaisuus — EY 88 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta)

(2004/C 217/03)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-110/02, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään F. Santaolalla Gadea, D. Triantafyllou ja V. Di Bucci) vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään J. Carbery ja F. Florindo Gijón), jota tukevat Portugalin tasavalta (asiamiehinään L. Fernandes ja I. Palma) ja Ranskan tasavalta (asiamiehinään G. de Bergues ja F. Million), jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan Portugalin hallituksen valtuuttamisesta myöntämään tukea vuosina 1994 ja 1998 myönnettyjä tukia saaneille portugalilaisille siankasvattajille 21 päivänä tammikuuta 2002 tehty neuvoston päätös 2002/114/EY (EYVL L 43, s. 18), yhteisöjen tuomioistuin (täysistunto), toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissechet ja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit A. La Pergola, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr ja K. Lenaerts (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 29.6.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Portugalin hallituksen valtuuttamisesta myöntämään tukea vuosina 1994 ja 1998 myönnettyjä tukia saaneille portugalilaisille siankasvattajille 21 päivänä tammikuuta 2002 tehty neuvoston päätös 2002/114/EY kumotaan.

2) Euroopan unionin neuvosto velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3) Portugalin tasavalta ja Ranskan tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 131, 1.6.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

24 päivänä kesäkuuta 2004

asiassa C-269/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Ranskan tasavalta ⁽¹⁾*(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivin 98/24/EY määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti — Työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojeleminen — Työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyvät riskit)*

(2004/C 217/04)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-269/02, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään D. Martin) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinhään G. de Bergues, C. Lemaire ja C. Bergeot-Nunes), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä (neljästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) 7 päivänä huhtikuuta 1998 annetun direktiivin 98/24/EY (EYVL L 131, s. 11) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: A. Rosas, joka hoitaa jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit R. Schintgen ja K. Schiemann (esittelevä tuomari), julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 24.6.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä (neljästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) 7 päivänä huhtikuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/24/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 219, 14.9.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

1 päivänä heinäkuuta 2004

asiassa C-295/02: Gisela Gerken vastaan Amt für Agrarstruktur Verden ⁽¹⁾*(Yhteinen maatalouspolitiikka — Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskeva yhdenmukainen hallinto- ja valvontajärjestelmä — Asetukset N:o 3887/92 ja N:o 2419/2001 — Eläintukihakemukset — Sääntöjen vastaisuudet — Tuen määrän alentaminen — Asetuksen N:o 2988/95 2 artiklan 2 kohta — Lievemman säännöksen taannehtiva soveltaminen)*

(2004/C 217/05)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-295/02, jonka Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Gisela Gerken vastaan Amt für Agrarstruktur Verden ennakkoratkaisun tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 (EYVL L 391, s. 36) 10 artiklan 2 kohdan a alakohdan, tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevista yhdenmukaisista hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11 päivänä joulukuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2419/2001 (EYVL L 327, s. 11) 44, 53 ja 54 artiklan sekä Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 (EYVL L 312, s. 1) 2 artiklan 2 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J.-P. Puissechet, R. Schintgen, F. Macken (esittelevä tuomari) ja N. Colneric, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 1.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 2 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että kun kyseessä on tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen

(ETY) N:o 3887/92 ajalliseen soveltamisalaan kuuluva eläintukihakemus, jossa on tämän asetuksen 10 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisen seuraamuksen soveltamista edellyttävä sääntöjenvastaisuus, toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava taannehtivasti tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenmetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11 päivänä joulukuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2419/2001 44 artiklan 1 kohdan säännöksiä, koska nämä asetuksen N:o 2419/2001 säännökset ovat kyseessä olevan toiminnan kannalta lievempiä.

(¹) EYVL C 261, 26.10.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

1 päivänä heinäkuuta 2004

yhdistetyissä asioissa C-361/02 ja C-362/02: Elliniko Dimosio vastaan Nikolaos Tsapalos ja Konstantinos Diamantakis (¹)

(Direktiivi 76/308/ETY — Keskinäinen avunanto tullien perinnässä — Soveltaminen ennen direktiivin voimaantuloa syntyneisiin saataviin)

(2004/C 217/06)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Yhdistetyissä asioissa C-361/02 ja C-262/02, jotka Dioikitiko Efeteio Peiraios (Kreikka) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, Elliniko Dimosio vastaan Nikolaos Tsapalos (C-361/02), jossa ennakkoratkaisun keskinäisestä avunannosta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvista toimista aiheutuvien saatavien sekä maatalousmaksujen ja tullien perinnässä sekä arvonlisäverosta ja tietyistä valmisteve-roista 15 päivänä maaliskuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/308/ETY (EYVL L 73, s. 18), sellaisena kuin se on muutettuna Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyllä asiakirjalla (EYVL 1994, C 241, s. 21), 1 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja N. Colneric, julkisasiamies: J. Kokott, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi, on antanut 1.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Keskinäisestä avunannosta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvista toimista aiheutuvien saatavien sekä maatalousmaksujen ja tullien perinnässä sekä arvonlisäverosta ja tietyistä valmisteve-roista 15 päivänä maaliskuuta 1976 annettua neuvoston direktiiviä 76/308/ETY, sellaisena kun se on muutettuna Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyllä asiakirjalla, on tulkittava siten, että sitä sovelletaan sellaisiin saataviin, jotka ovat syntyneet jäsenvaltiossa ja joita varten tämä jäsenvaltio on antanut täytäntöönpanoasiakirjan ennen kuin direktiivi on tullut voimaan sellaisessa toisessa jäsenvaltiossa, jossa sillä viranomaisella, jolle pyyntö esitetään, on kotipaikka.

(¹) EYVL C 305, 7.12.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto)

8 päivänä heinäkuuta 2004

asiassa C-27/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Direktiivi 91/271/ETY — Päätös 93/481/ETY — Yhdyskuntajätevesien keräily ja käsittely — Direktiivin määrääjässä tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2004/C 217/07)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-27/03, Euroopan yhteisöjen komissio, (asiamiehinään G. Valero Jordana ja M. van Beek), vastaan Belgian kuningaskunta (asiamiehenään A. Snoecx, avustajanaan A. Cornet), jossa vaaditaan yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY (EYVL L 135, s. 40) eikä neuvoston direktiivin 91/271/ETY 17 artiklassa säädetyistä kansallisten ohjelmien raportointimalleista 28 päivänä heinäkuuta 1993 tehdyn komission päätöksen 93/481/ETY (EYVL L 226, s. 23) mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin 3, 5 ja 17 — viimeksi mainittu luettuna yhdessä 3 ja 4 artiklan kanssa — täydellisen täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit J.-P. Puissochet ja F. Macken (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 8.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY, neuvoston direktiivin 91/271/ETY 17 artiklassa säädetystä kansallisten ohjelmien raportointimalleista 28 päivänä heinäkuuta 1993 tehdyn komission päätöksen 93/481/ETY, eikä EY 226 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin 3, 5 ja 17 — viimeksi mainittu luettuna yhdessä 3 ja 4 artiklan kanssa — täydellisen täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Belgian kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 70, 22.3.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

1 päivänä heinäkuuta 2004

asiassa C-65/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — EY 12, EY 149 ja EY 150 artikla — Muussa jäsenvaltiossa suoritettu toisen asteen tutkinto — Korkeakoulutukseen pääsy)

(2004/C 217/08)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-65/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään D. Martin), vastaan Belgian kuningaskunta (asiamiehenään A. Snoecx), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut EY 12, EY 149 ja EY 150 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että muissa jäsenvaltioissa toisen asteen tutkinnon suorittaneet henkilöt voivat päästä Belgian ranskankielisen yhteisön järjestämään korkeakoulutukseen samoin edellytyksin kuin ylemmän toisen asteen tutkinnon (CESS) suorittaneet henkilöt, yhteisöjen tuomioistuimien (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas sekä tuomarit R. Schintgen ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on antanut 1.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut EY 12 artiklan, luettuna yhdessä EY 149 artiklan ja EY 150 artiklan kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että muissa jäsenvaltioissa toisen asteen tutkinnon suorittaneet henkilöt voivat päästä Belgian ranskankielisen yhteisön järjestämään korkeakoulutukseen samoilla ehdoilla kuin ylemmän toisen asteen tutkinnon (CESS) suorittaneet henkilöt.

2) Belgian kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 83, 5.4.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto)

8 päivänä heinäkuuta 2004

asiassa C-127/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Trendsoft (Irl) Ltd (¹)

(Välityslauseke — Maksettujen summien palauttaminen — Viivästyskorot — Yksipuolinen tuomio)

(2004/C 217/09)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-127/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään L. Flynn ja C. Giolito) vastaan Trendsoft (Irl) Ltd kotipaikka Dublin (Irlanti), jossa komissio on nostanut EY 238 artiklan nojalla kanteen, jossa se vaatii palautettavaksi 21 303 euron summan, jonka komissio oli maksanut vastaajalle pantaessa täytäntöön sopimusta nro EP 23697, ja viivästyskorkoa tälle summalle, yhteisöjen tuomioistuimien (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit F. Macken (esittelevä tuomari) ja K. Lenaerts, julkisasiamies: M. Poiares Maduro, kirjaaja: R. Grass, on antanut 8.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Trendsoft (Irl) Ltd veloitetaan maksamaan Euroopan yhteisöjen komissiolle 21 303 euroa, jolle on maksettava viivästyskorkoa

— 6,09 prosentin vuotuisen korkokannan mukaan 31.8.2000 alkaen 31.12.2002 asti;

— 8 prosentin vuotuisen korkokannan mukaan 1.1.2003 alkaen aina tämän tuomion antamispäivään asti;

— Irlannin oikeuden eli tällä hetkellä Debtor's A(Ireland) Act, 1840 -nimisen lain, sellaisena kuin se on Courts Act, 1981 -nimisen lain 20 §:n mukaisesti muutettuna Courts Act, 1981 (Interest on Judgment Debts) Order 1989 -nimisen asetuksen 3 §:llä, 26 §:n mukaisen vuotuisen, enintään 8,09 prosentin suuruisen korkokannan mukaan tämän tuomion antamispäivästä asti.

2) Trendsoft (Irl) Ltd veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 112, 10.5.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

22 päivänä kesäkuuta 2004

asiassa C-155/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Ranskan tasavalta ⁽¹⁾*(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2000/70/EY — Ihmisverestä tai -veriplasmasta peräisin olevia pysyviä johdannaisia sisältävät lääkinnälliset laitteet — Täytöntöönpanon laiminlyönti)*

(2004/C 217/10)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-155/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään B. Stromsky ja R. Amorosi, vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinään G. de Bergues ja C. Bergeot-Nunes), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut neuvoston direktiivin 93/42/ETY muuttamisesta ihmisverestä tai -veriplasmasta peräisin olevia pysyviä johdannaisia sisältävien lääkinnällisten laitteiden osalta 16 päivänä marraskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/70/EY (EYVL L 313, s. 22) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann, tuomarit A. La Pergola (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 22.6.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut neuvoston direktiivin 93/42/ETY muuttamisesta ihmisverestä tai veriplasmasta peräisin olevia pysyviä johdannaisia sisältävien lääkinnällisten laitteiden osalta 16 päivänä marraskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/70/EY 2 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 171, 19.7.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

8 päivänä heinäkuuta 2004

asiassa C-166/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Ranskan tasavalta ⁽¹⁾*(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 28 artikla — Jalometalliesineiden myynti — Nimitykset ”kulta” ja ”kultaseos”)*

(2004/C 217/11)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-166/03, Euroopan yhteisöjen komissio, (asiamiehinään B. Stromsky), vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinään G. de Bergues ja F. Million), jossa kantaja on vaatinut yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY 28 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on varannut nimityksen ”kulta” käytettäväksi esineistä, joiden kultapitoisuus on 750 tuhannesosaa, kun taas esineistä, joiden kultapitoisuus on 375 tai 585 tuhannesosaa, on käytettävä nimitystä ”kultaseos”, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans, sekä tuomarit J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja N. Colneric, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 8.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY 28 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on varannut nimityksen ”kulta” käytettäväksi esineistä, joiden kultapitoisuus on 750 tuhannesosaa, kun taas esineistä, joiden kultapitoisuus on 375 tai 585 tuhannesosaa, on käytettävä nimitystä ”kultaseos”.

2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 135, 7.6.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

1 päivänä heinäkuuta 2004

asiassa C-169/03 (Regeringsrättenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Florian W. Wallentin vastaan Riksskatteverket ⁽¹⁾

(Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Työntekijät — Tulovero — Sellaisen verovelvollisen rajoitettu verovelvollisuus, joka saa vähäisen osan tuloistaan yhdessä jäsenvaltiossa ja joka asuu toisessa jäsenvaltiossa)

(2004/C 217/12)

(Oikeudenkäyntikieli: ruotsi)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-169/03, jonka Regeringsrätten (Ruotsi) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Florian W. Wallentin vastaan Riksskatteverket, ennakkoratkaisun EY 39 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. La Pergola, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta ja K. Lenaerts, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 1.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

EY 39 artikla on esteenä sellaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan luonnollisilta henkilöiltä, joilla ei katsota olevan verotuskelistä kotipaikkaa kyseisessä jäsenvaltiossa mutta jotka saavat sieltä työtuloa,

- verotetaan lähdeveroa, jonka osalta ei myönnetä perusvähennystä tai muuta verovelvollisen henkilökohtaiseen tilanteeseen liittyvää vähennystä
- kun taas tuossa jäsenvaltiossa asuvilla henkilöillä on oikeus tällaisiin vähennyksiin yleisessä tuloverotuksessa kaiken sen tulon osalta, jonka he ovat ansainneet kyseisessä olevassa jäsenvaltiossa ja ulkomailla
- silloin kun henkilöt, jotka eivät asu verotusvaltiossa, ovat saaneet omassa asuinvaltiossaan ainoastaan tuloja, jotka eivät ole luonteeltaan tuloveron alaisia.

⁽¹⁾ EUVL C 158, 5.7.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

8 päivänä heinäkuuta 2004

asiassa C-214/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Itävallan tasavalta ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 88/609/ETY — Ilman pilaantumisen — Suuret polttolaitokset)

(2004/C 217/13)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-214/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään J. C. Schieferer ja G. Valero Jordana) vastaan Itävallan tasavalta (asiamiehinnään H. Dossi ja E. Riedl), jossa kantaja on vaatinut yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, ettei Itävallan tasavalta ole noudattanut tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan pääsevien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta 24 päivänä marraskuuta 1988 annettun neuvoston direktiivin 88/609/ETY (EYVL L 336, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 15.12.1994 annettulla neuvoston direktiivillä 94/66/EY (EYVL L 337, s. 83), mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut kyseistä direktiiviä asianmukaisesti täytäntöön, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann, sekä tuomarit A. Rosas, A. La Pergola, R. Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari) ja K. Lenaerts, julkisasiamies: M. Poiares Maduro, kirjaaja: R. Grass, on antanut 8.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Itävallan tasavalta ei ole noudattanut tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan pääsevien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta 24 päivänä marraskuuta 1988 annettun neuvoston direktiivin 88/609/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 15.12.1994 annettulla neuvoston direktiivillä 94/66/ETY, 2 artiklan 6, 8, 9 ja 10 kohdan, 4 artiklan 1 kohdan, liitteiden III—VII ja 9 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se
 - on Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagenin (ilmanlaadun suojelusta höyrylämpölaitosten osalta annettu asetusta) 22 §:n 1 momentissa omaksunut monopoltoaineyksikön käsitteen direktiivin 2 artiklan 8 kohdan mukaisesta käsitteestä poikkeavasti
 - ei ole sisällyttänyt asiaa koskevaan lainsäädäntönsä eli Luftreinhaltegesetz für Kesselanlagenin (ilmanlaadun suojelusta höyrylämpölaitosten osalta annettu laki) ja Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagenin direktiivin 2 artiklan 9 ja 10 kohdan mukaisia määritelmiä ”uudesta laitoksesta” ja ”olemassa olevasta laitoksesta”

— ei ole täysimääräisesti sisällyttänyt ilmanlaadun suojelua koskevaan lainsäädäntöön direktiivin 4 artiklan 1 kohdan sekä liitteiden III—VII mukaisia rikkidioksidin, typen oksidien ja hiukkasten päästörajoja erityisesti sen seurauksena, että se on poikennut direktiivin 2 artiklan 6 kohdan mukaisesta polttoaineen käsitteestä

— ei ole asianmukaisesti pannut täytäntöön Luftreinhaltegesetz für Kesselanlagenissa ja Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagenissa direktiivin 9 artiklan 2 ja 3 kohtaa, jotka koskevat päästörajojen laskemista sellaisilla monipolttoaineyksiköillä varustetuille laitoksille, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislaus- ja konversiojakeita yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa.

2) Itävallan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 158, 5.7.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto)

8 päivänä heinäkuuta 2004

asiassa C-292/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Suomen tasavalta (¹)

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Romuajoneuvot — Direktiivi 2000/53/EY)

(2004/C 217/14)

(Oikeudenkäyntikieli: suomi)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-292/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Konstantinidis ja P. Aalto) vastaan Suomen tasavalta (asiamiehenään A. Guimaraes-Purokoski), jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Suomen tasavalta ei ole noudattanut romuajoneuvoista 18 päivänä syyskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY (EYVL L 269, s. 34) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ainakaan ole ilmoittanut niistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit F. Macken (esittelevä tuomari) ja K. Lenaerts, julkisasiamies: M. Póiares Maduro, kirjaaja: R. Grass, on antanut 8.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Suomen tasavalta ei ole noudattanut romuajoneuvoista 18 päivänä syyskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja

neuvoston direktiivin 2000/53/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Suomen tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 213, 6.9.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

1 päivänä heinäkuuta 2004

asiassa C-311/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (¹)

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 1999/44/EY — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2004/C 217/15)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-311/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään D. Martin) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehenään G. de Bergues ja R. Loosli-Surrans), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevistä tietyistä seikoista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY (EYVL L 171, s. 12) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas (esittelevä tuomari) sekä tuomarit R. Schintgen ja K. Schiemann, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on 1.7.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevistä tietyistä seikoista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 213, 6.9.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

1 päivänä heinäkuuta 2004

asiassa C-331/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Ranskan tasavalta ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvointeiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2000/53/EY — Säädettyssä määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2004/C 217/16)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-331/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Konstantinidis ja F. Simonetti), vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehenään G. de Bergues ja E. Puisants), jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut romuajoneuvoista 18 päivänä syyskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY (EYVL L 269, s. 34) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädettyssä määräajassa antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näitä toimenpiteitä säädettyssä määräajassa komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues, tuomarit F. Macken (esittelevä tuomari) ja K. Lenaerts, julkisasiamies: M. Poiaras Maduro, kirjaaja: R. Grass, on antanut 1.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut romuajoneuvoista 18 päivänä syyskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädettyssä määräajassa antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 213, 6.9.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto)

8 päivänä heinäkuuta 2004

asiassa C-389/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Belgian kuningaskunta ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvointeiden noudattamatta jättäminen — Direktiivin 1999/74/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2004/C 217/17)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-389/03, Euroopan yhteisöjen komissio, (asiamiehenään A. Bordes) vastaan Belgian kuningaskunta (asiamiehenään E. Dominkovits), jossa kantaja on vaatinut yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut munivien kanojen suojelun vähimmäisvaatimuksista 19 päivänä heinäkuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/74/EY (EYVL L 293, s. 53) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit F. Macken (esittelevä tuomari) ja K. Lenaerts, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 8.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut munivien kanojen suojelun vähimmäisvaatimuksista 19 päivänä heinäkuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/74/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Belgian kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 251, 18.10.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto)

8 päivänä heinäkuuta 2004

asiassa C-400/03 (tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Parisin esittämä ennakkoratkaisupyyntö):
Waterman SAS vastaan Directeur général des douanes et droits indirects ⁽¹⁾

(Yhteinen tullitariffi — Yhdistetty nimikkeistö — Tariffinimike — Mustekynien kotelot)

(2004/C 217/18)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-400/03, jonka tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris (Ranska) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Waterman SAS vastaan Directeur général des douanes et droits indirects ennakkoratkaisun Selittävät huomautukset Euroopan Yhteisöjen yhdistettyyn nimikkeistöön -nimiseen komission antamaan tiedonantoon (EYVL 2000, C 199, s. 1) sisältyvien yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeitä 4202 12 11 ja 4202 12 19 koskevien selittävien huomautusten yhteensovittuvuudesta tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 13.10.2000 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2263/2000 (EYVL L 264, s. 1), liitteessä I tarkoitettun yhteisen tullitariffin yhdistetyn nimikkeistön kanssa, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit J. P. Puissechet ja K. Lenaerts (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 8.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelussa ei ole tullut esiin ainoatakaan seikkaa, joka voisi vaikuttaa niiden yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeitä 4202 12 11 ja 4202 12 19 koskevien selittävien huomautusten pätevyyteen, jotka sisältyvät Selittäviä huomautuksia Euroopan Yhteisöjen yhdistettyyn nimikkeistöön -nimiseen komission antamaan tiedonantoon.

⁽¹⁾ EUVL C 275, 15.11.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto)

1 päivänä heinäkuuta 2004

asiassa C-448/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Ranskan tasavalta ⁽¹⁾

(Jäsenyyksvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivin 98/44/ETY täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2004/C 217/19)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-448/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään K. Banks) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinään G. de Bergues ja A. Bodard-Hermant), jossa kantaja on vaatinut yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta 6 päivänä heinäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/44/EY (EYVL L 213, s.13) 15 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues, sekä tuomarit J.-P. Puissechet ja F. Macken (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 1.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta 6 päivänä heinäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/44/EY 15 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 289, 29.11.2003.

Il Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, toinen jaosto, 22.4.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Acquedotto De Ferrari Galliera s.p.a. vastaan Provincia di Genova e.a.

(Asia C-241/04)

(2004/C 217/20)

Il Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, toinen jaosto, on pyytänyt 22.4.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 8.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Acquedotto De Ferrari Galliera s.p.a. vastaan Provincia di Genova e.a. seuraaviin kysymyksiin:

- Onko yhteisöjen tuomioistuimen EY:n perustamissopimuksen 12, 28, 43, 49 ja 86 artiklasta asiassa C-324/98, Teleaustria, 7.12.2000 antamassaan tuomiossa omaksuma tulkinta voimassa ja sitooko se kansallista tuomioistuinta silloinkin, kun kyseessä ei voi olla eikä tosiasiallisesti ole kansalaisuuteen perustuva syrjintä?
- Annetaanko EY:n perustamissopimuksen 12, 28, 43, 49 ja 86 artiklassa, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on niitä tulkinnut asiassa C-324/98, Teleaustria, 7.12.2000 antamassaan tuomiossa, jäsenvaltioille mahdollisuus ottaa käyttöön siirtymäsäännöksiä julkisia palveluhankintoja koskevien, ilman tarjouskilpailua tehtyjen käyttöoikeussopimusten suojelemiseksi, kun ne noudattavat kyseisiä määräyksiä, ja miten kauan tällaiset siirtymäsäännökset voivat olla voimassa?
- Voidaanko 86 artiklan 2 kohtaa tulkita siten, että sillä sallitaan tietyissä rajoissa EY 12, 28, 43 ja 49 artiklasta (sellaisina kuin yhteisöjen tuomioistuin on niitä tulkinnut asiassa C-324/98, Teleaustria, 7.12.2000 antamassaan tuomiossa, joka koski velvollisuutta tehdä julkisia palveluhankintoja koskevat käyttöoikeussopimukset tarjouskilpailussa) poikkeaminen tehtäessä palveluhankintasopimus kestoltaan täsmällisesti määritetyn siirtymäkauden ajaksi ja sisällöltään järkevästi määritellyin rajoituksin, kun ennakkoratkaisupyyntö esittäneen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatettuun konkreettiseen tilanteeseen liittyy sellaisia erityispiirteitä, joiden vuoksi tarjouskilpailun järjestäminen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua, kuten integroitua vesihuoltopalvelua, koskevan käyttöoikeussopimuksen tekemiseksi saattaisi aiheuttaa vahinkoa kyseisen palvelun oikea-aikaiselle toteuttamiselle, käynnistämislle ja hallinnoimiselle?

Il Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, toinen jaosto, 22.4.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Acquedotto Nicolay s.p.a. vastaan Provincia di Genova e.a.

(Asia C-242/04)

(2004/C 217/21)

Il Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, toinen jaosto, on pyytänyt 22.4.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 8.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Acquedotto Nicolay s.p.a. vastaan Provincia di Genova e.a. seuraaviin kysymyksiin:

- Onko yhteisöjen tuomioistuimen EY:n perustamissopimuksen 12, 28, 43, 49 ja 86 artiklasta asiassa C-324/98, Teleaustria, 7.12.2000 antamassaan tuomiossa omaksuma tulkinta voimassa ja sitooko se kansallista tuomioistuinta silloinkin, kun kyseessä ei voi olla eikä tosiasiallisesti ole kansalaisuuteen perustuva syrjintä?
- Annetaanko EY:n perustamissopimuksen 12, 28, 43, 49 ja 86 artiklassa, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on niitä tulkinnut asiassa C-324/98, Teleaustria, 7.12.2000 antamassaan tuomiossa, jäsenvaltioille mahdollisuus ottaa käyttöön siirtymäsäännöksiä julkisia palveluhankintoja koskevien, ilman tarjouskilpailua tehtyjen käyttöoikeussopimusten suojelemiseksi, kun ne noudattavat kyseisiä määräyksiä, ja miten kauan tällaiset siirtymäsäännökset voivat olla voimassa?
- Voidaanko 86 artiklan 2 kohtaa tulkita siten, että sillä sallitaan tietyissä rajoissa EY 12, 28, 43 ja 49 artiklasta (sellaisina kuin yhteisöjen tuomioistuin on niitä tulkinnut asiassa C-324/98, Teleaustria, 7.12.2000 antamassaan tuomiossa, joka koski velvollisuutta tehdä julkisia palveluhankintoja koskevat käyttöoikeussopimukset tarjouskilpailussa) poikkeaminen tehtäessä palveluhankintasopimus kestoltaan täsmällisesti määritetyn siirtymäkauden ajaksi ja sisällöltään järkevästi määritellyin rajoituksin, kun ennakkoratkaisupyyntö esittäneen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatettuun konkreettiseen tilanteeseen liittyy sellaisia erityispiirteitä, joiden vuoksi tarjouskilpailun järjestäminen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua, kuten integroitua vesihuoltopalvelua, koskevan käyttöoikeussopimuksen tekemiseksi saattaisi aiheuttaa vahinkoa kyseisen palvelun oikea-aikaiselle toteuttamiselle, käynnistämislle ja hallinnoimiselle.

College van Beroep voor het bedrijfsleven 28.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Transport Maatschappij Traffic B.V. vastaan Staatssecretaris van Economische Zaken

(Asia C-247/04)

(2004/C 217/22)

College van Beroep voor het bedrijfsleven, on pyytänyt 28.5.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 11.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Transport Maatschappij Traffic B.V. vastaan Staatssecretaris van Economische Zaken seuraavaan kysymykseen:

Onko tullikoodeksin⁽¹⁾ 236 artiklassa olevaa käsitettä "lain mukainen" tulkittava täten siten, että se koskee pelkästään kysymystä, täytyvätkö tullivelan syntymistä koskevat edellytykset, sellaisina kuin ne otettu tullikoodeksin VII osaston 2 lukuun, vai onko pelkästään silloin kysymyksessä lain mukaisuus kun ei voida osoittaa, ei edes tullikoodeksin 4 artiklan 23 kohdassa tarkoitettujen voimassaolevien kansallisten säännöksiä nojalla mitään perustetta, jonka nojalla ilmoitus, jonka mukaan henkilön on maksettava tulleja, voidaan riitauttaa?

⁽¹⁾ EYVL L 302, 13.10.1992, s. 1.

College van Beroep voor het bedrijfsleven 9.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. vastaan Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Asia C-248/04)

(2004/C 217/23)

College van Beroep voor het bedrijfsleven on pyytänyt 9.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 11.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. vastaan Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit seuraaviin kysymyksiin:

1. Jos asetuksen (ETY) N:o 1430/79⁽¹⁾ 13 artiklaan, joka on korvattu yhteisön tullikoodeksin 239 artiklalla, perustuvaa peruuttamismahdollisuutta ei sovelleta esillä olevan asian kaltaisiin C-sokerista perittäviin maksuihin, onko sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1785/81⁽²⁾ ja

tuotannon soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialalla 14.9.1981 annettua komission asetusta (ETY) N:o 2670/81⁽³⁾ pidettävä kokonaan tai osittaan pätemättöminä, koska niistä puuttuu mahdollisuus palauttaa tai peruuttaa C-sokerista perittävä maksu tietyistä kohtuullistamiseen liittyvistä syistä?

2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko niin, että C sokerista perittävä maksu ei ole lainmukainen vai voivatko kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ja/tai komissio päättää, että tietyistä C sokerieristä ei peritä asetuksen (ETY) N:o 2670/81 3 artiklan mukaista maksua, kun maksamisvelvollinen ei ole syyllistynyt mihinkään vilpilliseen menettelyyn tai laiminlyöntiin, joka olisi osaltaan voinut vaikuttaa siihen, että sen suorittamaksi aikomaa erien vientiä ei ole tapahtunut, eikä maksamisvelvolliselle ole kansallisen viranomaisen tekemän, rikkomusten ja sääntöjenvastaisuuksien osalta suoritettavaa tutkimusta koskevien tarpeiden vuoksi ilmoitettu kyseisestä tutkimuksesta?

⁽¹⁾ EYVL L 175, 12.7.1979, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽³⁾ EYVL L 262, 16.9.1981, s. 14.

Euroopan yhteisöjen komission 14.6.2004 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-255/04)

(2004/C 217/24)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 14.6.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat E. Traversa ja A.-M. Rouchaud-Joët, prosessiosoite Luxemburgissa.

— Euroopan yhteisöjen komissio vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että

— asettaessaan toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen taiteilijoiden välitystoimiston toimiluvan myöntämisen ehdoksi, että välitystoimiston toiminnalle on tarvetta taiteilijoiden välitystarpeisiin nähden,

— ja soveltaessaan oletamaa siitä, että henkilö on työntekijä, taiteilijaan, joka katsotaan siinä jäsenvaltiossa, josta hän on peräisin ja jossa hän tavallisesti tarjoaa vastaavia palveluita, tähän jäsenvaltioon sijoittautuneeksi palvelujen tarjoajaksi,

— Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY 43 ja EY 49 artiklan mukaisia veloitteitaan ja velvoittamaan Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Toimiluvan myöntämistä sellaisille toiseen jäsenvaltioon sijoitautuneille palvelujen tarjoajille, joilla ei ole siinä valtiossa, josta he ovat peräisin, vastaavin edellytyksin myönnettyä toimilupaa, koskevassa järjestelmässä sovelletaan täysin mekaanisesti Ranskaan sijoittautuneisiin palvelujen tarjoajiin sovellettavia sääntöjä eikä mitenkään oteta huomioon selvityksiä ja vakuuksia, jotka on jo esitetty maassa, josta palvelujen tarjoaja on peräisin. Se, että näissä olosuhteissa sovelletaan Ranskan toimilupajärjestelmää ylittää sen, mikä on tarpeen kyseessä olevien taiteilijoiden etujen turvaamiseksi. Lisäksi se kriteeri, että välitystoimistolle on tarvetta taiteilijoiden välitystarpeisiin nähden, antaa työministerille, joka vastaa toimilupien myöntämisestä ja peruuttamisesta, täysin vapaan harkintavallan sulkea pois ulkomainen palvelujen tarjoaja sillä perusteella, että Ranskassa on riittävästi ranskalaisia välitystoimistoja, joilla on toimilupa.

Olettama siitä, että henkilö on työntekijä, jota sovelletaan taiteilijaan, joka katsotaan siinä jäsenvaltiossa, josta hän on peräisin ja jossa hän tavallisesti tarjoaa vastaavia palveluita, tähän jäsenvaltioon sijoittautuneeksi palvelujen tarjoajaksi, on sekin palvelujen vapaan liikkuvuuden rajoitus, siltä osin kuin se on omiaan kieltämään toiseen jäsenvaltioon, jossa hän laillisesti tarjoaa vastaavia palveluita, sijoittautuneen palvelujen tarjoajan toiminnan tai haittaamaan sitä, ja ylittää sen, mikä on tarpeen sen taustalla olevien päämäärien saavuttamiseksi. Olettamaa on muutoinkin erittäin vaikea kumota, ja se vaikuttaa sovellettavan sosiaaliturvajärjestelmän lisäksi myös palkallisiin lomiin ja lisäeläkejärjestelmään. Vaikka olettamaa sovelletaan yhtäläisesti sekä ranskalaisiin taiteilijoihin, että muista jäsenvaltioista peräisin oleviin taiteilijoihin, olettama on sellainen rajoitus, joka on omiaan haittaamaan toiseen jäsenvaltioon, jossa he laillisesti tarjoavat vastaavia palveluita, sijoittautuneiden taiteilijoiden toimintaa, tai tekemään siitä vähemmän houkuttelevaa, ja rajoitus on suhteeton tavoiteltavaan päämäärään nähden.

Court of Appealin (Englanti ja Wales) siviiliasioden osaston 15.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asioissa Michael Jason Clarke vastaan Frank Staddon Ltd. sekä J. C. Caulfield, C. F. Caulfield ja K. V. Barnes vastaan Marshalls Clay Products Ltd.

(Asia C-257/04)

(2004/C 217/25)

Court of Appealin (Englanti ja Wales) siviiliasioden osasto on pyytänyt 15.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut

yhteisöjen tuomioistuimeen 16.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asioissa Michael Jason Clarke vastaan Frank Staddon Ltd. sekä J. C. Caulfield, C. F. Caulfield ja K. V. Barnes vastaan Marshalls Clay Products Ltd., ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Merkitseekö työnantajan ja työntekijän välinen sitova sopimusjärjestely, jonka mukaan tietty osa työntekijälle maksettavasta palkasta vastaa työntekijän lomapalkkaa (järjestely, joka kutsutaan juoksevasti maksettavaksi lomapalkaksi), sitä, että työaikadirektiivin 93/104/EY⁽¹⁾ 7 artiklassa vahvistettua työntekijän oikeutta palkalliseen vuosilomaan loukataan?
2. Olisiko kysymykseen 1 annettava vastaus erilainen, jos työntekijälle maksettaisiin sama palkka ennen kyseisen sitovan järjestelyn voimaantuloa ja sen jälkeen, jolloin järjestely ei korottaisi palkkaa vaan pikemminkin osa työntekijälle maksettavasta palkasta nimettäisiin lomapalkaksi?
3. Mikäli kysymykseen 1 vastataan myöntävästi, loukataanko 7 artiklassa tarkoitettua oikeutta palkalliseen vuosilomaan, jos vuosilomapalkka voidaan maksaa jälkikäteen direktiivin mukaisen oikeuden kuittaamiseksi?
4. Jotta noudatettaisiin direktiivin 93/104/EY 7 artiklan mukaista veloitetta varmistaa, että työntekijällä on oikeus vähintään neljän viikon palkalliseen vuosilomaan, onko välttämätöntä, että palkka maksetaan työntekijälle sen palkanmaksukauden aikana, jona hän ottaa vuosilomansa, vai onko 7 artiklan noudattamiseksi riittävää, että vuosilomapalkka maksetaan erissä vuoden aikana?

⁽¹⁾ Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 23 päivänä marraskuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/04/EY (EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18; direktiivistä ei ole virallista suomennosta.)

High Court of Justicen Lord Chancellorin vuoden 1994 Trade Marks Actin 76 §:n nojalla määräämän ratkaisijan Registrar of Trade Marksin pyynnöstä 26.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Elizabeth Emanuel vastaan Continental Shelf 128 Ltd.

(Asia C-259/04)

(2004/C 217/26)

High Court of Justicen Lord Chancellorin vuoden 1994 Trade Marks Actin 76 §:n nojalla määräämä ratkaisija on pyytänyt Registrar of Trade Marksin pyynnöstä 26.5.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 16.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Elizabeth Emanuel vastaan Continental Shelf 128 Ltd. seuraaviin kysymyksiin:

NEUVOSTON DIREKTIIVIN 89/104 (1) 3 ARTIKLAN 1 KOHDAN G ALAKOHTA

1. Onko tavaramerkki omiaan johtamaan yleisöä harhaan ja kielletäänkö rekisteröinti 3 artiklan 1 kohdan g alakohdan nojalla seuraavissa tapauksissa:
- tavaramerkkiin liittyvä goodwill on siirretty sen liiketoiminnan siirron mukana, jonka yhteydessä valmistetaan tavaramerkillä varustettuja tavaroita,
 - tavaramerkki ilmaisi ennen siirtoa merkittävälle osalle kohdeyleisöä, että tietty henkilö osallistui tavaramerkillä varustettujen tavaroiden suunnitteluun tai valmistukseen,
 - siirronsaaja haki siirron jälkeen tavaramerkin rekisteröintiä, ja
 - hakemuksen jättämisen aikaan merkittävä osa kohdeyleisöstä uskoi virheellisesti tavaramerkin käytön ilmaisevan, että tietty henkilö osallistui edelleen tavaramerkillä varustettujen tavaroiden suunnitteluun tai valmistukseen, ja tämä käsitys todennäköisesti vaikutti heidän kulutuskäyttäytymiseensä?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen ei vastata varauksetta myöntävästi, mitä muita seikkoja on otettava huomioon arvioitaessa sitä, onko tavaramerkki omiaan johtamaan yleisöä harhaan ja onko sen rekisteröinti 3 artiklan 1 kohdan g alakohdan nojalla kiellettyä ja onko tällöin oleellista, että harhaanjohtavuuden vaara todennäköisesti vähenee ajan myötä?

NEUVOSTON DIREKTIIVIN 12 ARTIKLAN 2 KOHDAN B ALAKOHTA

3. Onko rekisteröity tavaramerkki tullut harhaanjohtavaksi tavaramerkin haltijan käytön tai hänen suostumuksellaan tapahtuneen käytön seurauksena, ja onko se siten julistettava menetetyksi 12 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla seuraavissa tilanteissa:
- rekisteröity tavaramerkki ja siihen liittyvä goodwill on siirretty yhdessä sen liiketoiminnan kanssa, jonka yhteydessä valmistetaan tavaramerkillä varustettuja tavaroita,
 - tavaramerkki ilmaisi ennen siirtoa merkittävälle osalle kohdeyleisöä, että tietty henkilö osallistui tavaramerkillä varustettujen tavaroiden suunnitteluun tai valmistukseen,
 - siirron jälkeen tehtiin rekisteröidyn tavaramerkin menettämistä koskeva vaatimus, ja
 - hakemuksen jättämisen aikaan merkittävä osa kohdeyleisöstä uskoi virheellisesti tavaramerkin käytön ilmaisevan, että tietty henkilön osallistui edelleen tavaramerkillä varustettujen tavaroiden suunnitteluun tai valmistukseen, ja tämä käsitys todennäköisesti vaikutti heidän kulutuskäyttäytymiseensä?
4. Jos kolmanteen kysymykseen ei vastata varauksetta myöntävästi, mitä muita seikkoja on otettava huomioon, kun arvioidaan sitä, onko rekisteröity tavaramerkki tullut harhaanjohtavaksi tavaramerkin haltijan käytön tai hänen suostumuksellaan tapahtuneen käytön seurauksena, ja onko se siten julistettava menetetyksi 12 artiklan 2 kohdan b

alakohdan nojalla, ja onko oleellista, että harhaanjohtavuuden vaara todennäköisesti vähenee ajan myötä?

(1) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 89/104/ETY (EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1—7).

Euroopan yhteisöjen komission 17.6.2004 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-260/04)

(2004/C 217/27)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 17.6.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat K. Wiedner, C. Cattabriga ja L. Visaghi.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että koska Ministero delle Finanze (talousministeri) on ilman edeltävää kilpailuttamista uudistanut 329 toimilupaa hevosurheilun vedonlyöntien vastaanottamista riveissa koskevan toiminnan harjoittamiseksi, Italian tasavalta on loukannut ja laiminlyönyt yleistä avoimuusperiaatetta ja julkistamisvelvollisuutta, jotka johtuvat EY:n perustamissopimuksen sijoittamisvapautta koskevista määräyksistä eli EY 43 artiklasta ja sitä seuraavista artikloista ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevista määräyksistä eli EY 49 artiklasta ja sitä seuraavista artikloista;
- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Vaikka hevosurheilun vedonlyöntien keräämistä ja vastaanottamista koskevan palvelun tarjoamiseksi annettavat toimitukset eivät kuuluukaan julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annetun direktiivin 92/50/ETY (1) soveltamisalaa, asiassa C-324/98, Telaustria, annetusta tuomiosta (2), ilmenee, että kansallisten viranomaisten, jotka myöntävät tällaisia lupia, on kuitenkin noudatettava perustamissopimuksen peruseriaatteita ja erityisesti kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kiellon periaatetta, joka sisältyy perustamissopimuksen sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskeviin määräyksiin (EY 43 artikla ja sitä seuraavat artiklat sekä EY 49 artikla ja sitä seuraavat artiklat).

Kyseessä olevien toimilupien myöntämiseen sekä niiden jatkamiseen tai uudistamiseen sovelletaan siten näitä periaatteita. Yhteisön oikeudessa sovelletaan nimittäin toimilupien jatkamiseen ja uudistamiseen samoja periaatteita kuin niiden myöntämiseen, jonka on tapahduttava tämän oikeuden mukaisesti.

Kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut asiassa C-275/98, Unitron Scandinavia, 18.11.1999 antamassaan tuomiossa (3), kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltöä koskeva periaate "edellyttää muun muassa avoimuutta, jotta hankintaviranomainen voi varmistua sen noudattamisesta".

Tämä avoimuusvelvollisuus edellyttää, että hankintaviranomainen takaa kullekin mahdolliselle tarjouksen tekijälle asianmukaisen julkisuustason, jotta julkiset palveluhankinnat saataan kilpailulle avoimiksi ja jotta menettelyn puolueettomuutta voidaan valvoa.

Komission mielestä on aivan ilmeistä, että Italian viranomaiset eivät ole noudattaneet edellä mainittua avoimuusperiaatetta uudistettaessa 1.1.2006 saakka ilman kilpailuttamismenettelyä edellä mainitut 329 toimilupaa hevosurheilun vedonlyöntien keräämiseksi ja vastaanottamiseksi niiden hyväksi, jotka jo olivat tällaisten toimilupien haltijoita.

(¹) EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1.

(²) Kok. s. I-10745.

(³) Kok. s. I-8291, tuomion 31 kohta.

Euroopan yhteisöjen komission 29.6.2004 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-275/04)

(2004/C 217/28)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 29.6.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat C. Giolito ja G. Wilms, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom (¹) soveltamisesta 22 päivänä toukokuuta 2000 annettua neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 (²) — jolla on 31.5.2000 lähtien kumottu ja korvattu yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom (³) soveltamisesta 29 päivänä toukokuuta 1989 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1552/89 (⁴), jolla on täysin sama tarkoitus — 3 artiklan 3 kohdan sekä 6, 9, 10 ja 11 artiklan kohdan eikä EY 10 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se

— ei ole säädetyssä määräajassa kirjannut todettuja maksuja asetuksen N:o 1150/2000 6 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun kirjanpitoon,

— ei ole tarkistanut, onko asetuksen N:o 1150/2000 6 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun kirjanpitoon myöhässä tehdyn kirjauksen johdosta tapahtunut 1.1.1995 jälkeen muita viivästyksiä omien varojen käyttöön asettamisessa, ja on tuhonnut tähän ajanjaksoon viittaavat arkistot, joita se ei ole toimittanut komissiolle, jotta tämä voisi laskea omien varojen myöhästyneestä

käyttöön asettamisesta asetuksen N:o 1552/89 11 artiklan perusteella perittävän viivästyskoron.

2. velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Se, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut kirjanpitoon kirjaamista koskevia yhteisön säännöksiä, on johtanut viivästyksiin omien varojen käyttöön asettamisessa. Jäsenvaltioilla on nimittäin velvollisuus kirjata todettujen, takuiden kattamien ja riidattomien maksujen määrät asetuksen N:o 1150/2000 6 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun kirjanpitoon (A-kirjanpito), kun taas saman säännöksen 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu kirjanpito on varattu ainoastaan maksuille, joita ei ole vielä peritty ja joiden osalta ei ole toimitettu minkäänlaista vakuutta. Ulkoisen passitusmenettelyn (T1, TIR-carnet, ATA-carnet) yhteydessä asetettujen takuiden kattamat määrät voidaan kirjata erilliseen kirjanpitoon vain sillä edellytyksellä, että ne on asianmukaisesti riitautettu, mikä merkitsee erityisesti määräaikojen noudattamista ja kanteen nostamista kirjallisesti.

Komissio ei voi hyväksyä Belgian esittämiä perusteluja, jotka koskevat havaittuja poikkeavuuksia ja kirjaamisviivästyksiä.

(¹) EYVL L 293, s. 9.

(²) EYVL L 130, s. 1.

(³) EYVL L 185, s. 24

(⁴) EYVL L 155, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 30.6.2004 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-282/04)

(2004/C 217/29)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 30.6.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Hans Støvlbæk ja Albert Nijenhuis.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että

— Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut EY 56 artiklan ja 43 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on säilyttänyt Koninklijke KPN NV- nimisen yhtiön yhtiöjärjestyksessä muutamia määräyksiä, joiden mukaan yhtiön pääomaan sisältyy Alankomaiden valtion omistuksessa oleva erityinen nimetty osake, johon liittyy yrityksen toimivaltaisten elinten tekemien päätösten hyväksymistä koskevia erityisoikeuksia,

— velvoittaa Alankomaiden kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perusteet:

Koninklijke PTT Nederland NV jaettiin vuonna 1998 kahdeksi itsenäiseksi yhtiöksi: Koninklijke KPN NV:ksi (KPN), joka vastaa televiestintätöiminnasta ja TNT POSTGROEP NV:ksi (TPG), joka vastaa logistiikasta ja jakelusta. Koninklijke KPN NV- nimisen yhtiön pääoma käsittää tavallisten ja etuoikeutettujen osakkeiden lisäksi erityisen nimetyn osakkeen, johon liittyy tiettyjä erioikeuksia. Nimetty osake on tällä hetkellä Alankomaiden valtion omistuksessa.

Yhtiöjärjestyksen mukaan tähän nimettyyn osakkeeseen liittyy erityisoikeuksia, jotka koskevat yhtiön toimivaltaisten elinten tekemien tiettyjen päätösten hyväksymistä.

Komission mukaan tähän nimettyyn osakkeeseen liittyvillä erityisoikeuksilla rajoitetaan pääoman vapaata liikkuvuutta ja sijoittautumisvapautta. Nämä erityiset valtuudet voivat, vaikkakin ne eivät ole nimenomaisesti syrjiviä, vaikeuttaa kyseisen yhtiön osakkeiden hankintaa ja saada toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneet sijoittajat luopumaan sijoittamasta pääomaa tähän yritykseen. Nämä oikeudet johtavat nimittäin huomattavaan rajoitukseen sellaisten oikeuksien suhteen, jotka ovat tavallisesti sidoksissa KPN:ään tehtäviin suoriin investointeihin. Ne voivat sen takia vaikuttaa pääomien vapaaseen liikkuvuuteen ja muodostaa täten EY 56 artiklassa tarkoitettun pääomien liikkuvuuden rajoituksen.

Koska Alankomaiden valtiolla on myös näiden erityisten valtuuksien takia mahdollisuus käyttää määräysvaltaa yrityksen johtamisen ja yrityksen yleisen asioiden hoitamisen osalta, valtuudet vaikuttavat lisäksi suoraan investointeihin ja ne voivat tämän takia muodostaa sijoittautumisvapauden, josta on määrätty EY 43 artiklassa, rajoituksen.

Euroopan yhteisöjen komission 1.7.2004 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-283/04)

(2004/C 217/30)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 1.7.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Hans Støvlbæk ja Albert Nijenhuis.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että

— Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut EY 56 artiklan ja 43 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on säilyttänyt TPG- nimisen yhtiön yhtiöjärjestyksessä muutamia määräyksiä, joiden mukaan yhtiön pääomaan sisältyy Alankomaiden valtion omistuksessa oleva erityinen nimetty osake, johon liittyy yrityksen toimivaltaisten elinten tekemien tiettyjen päätösten hyväksymistä koskevia erityisoikeuksia,

— velvoittaa Alankomaiden kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perusteet:

Koninklijke PTT Nederland NV jaettiin vuonna 1998 kahdeksi itsenäiseksi yhtiöksi: Koninklijke KPN NV:ksi (KPN), joka vastaa televiestintätöiminnasta ja TNT POSTGROEP NV:ksi (TPG), joka vastaa logistiikasta ja jakelusta. TPG-nimisen yhtiön pääoma käsittää tavallisten ja etuoikeutettujen osakkeiden lisäksi erityisen nimetyn osakkeen, johon liittyy tiettyjä erioikeuksia. Nimetty osake on tällä hetkellä Alankomaiden valtion omistuksessa.

Yhtiöjärjestyksen mukaan tähän nimettyyn osakkeeseen liittyy erityisoikeuksia, jotka koskevat yhtiön toimivaltaisten elinten tekemien tiettyjen päätösten hyväksymistä.

Komission mukaan tähän nimettyyn osakkeeseen liittyvillä erityisoikeuksilla rajoitetaan pääoman vapaata liikkuvuutta ja sijoittautumisvapautta. Nämä erityiset valtuudet voivat, vaikkakin ne eivät ole nimenomaisesti syrjiviä, vaikeuttaa kyseisen yhtiön osakkeiden hankintaa ja saada toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneet sijoittajat luopumaan sijoittamasta pääomaa tähän yritykseen. Nämä oikeudet johtavat nimittäin huomattavaan rajoitukseen sellaisten oikeuksien suhteen, jotka ovat tavallisesti sidoksissa TPG:hen tehtäviin suoriin investointeihin. Ne voivat sen takia vaikuttaa pääomien vapaaseen liikkuvuuteen ja muodostaa täten EY 56 artiklassa tarkoitettun pääomien liikkuvuuden rajoituksen.

Koska Alankomaiden valtiolla on myös näiden erityisten valtuuksien takia mahdollisuus käyttää määräysvaltaa yrityksen johtamisen ja yrityksen yleisen asioiden hoitamisen osalta, valtuudet vaikuttavat lisäksi suoraan investointeihin ja ne voivat tämän takia muodostaa sijoittautumisvapauden, josta on määrätty EY 43 artiklassa, rajoituksen.

Komissio ei kiistä sitä, että hyvin toimivan postijärjestelmän takaaminen, jollaiseen Alankomaiden hallitus pyrkii, voi olla yleistä etua koskeva pakottava syy. Komissio toteaa kuitenkin, että ”kultaiseen” osakkeeseen sidotut oikeudet liittyvät myös sellaisiin postipalveluihin, jotka eivät kuulu direktiivissä 97/67/EY määriteltyihin yleispalveluihin (kuten esim. pikälähettykset ja logistiset palvelut); sellaiset palvelut eivät täten perustu yleistä etua koskeviin pakottaviin syihin, joiden perusteella EY:n perustamissopimuksen perustavanlaatuisten peruseriaatteiden rajoitukset ovat perusteltuja. Sitä paitsi Alankomaiden viranomaiset eivät ole käyttäneet kaikkia direktiivissä 97/67/EY yleisten postipalveluiden tarjoamisen varmistamiseksi säädettyjä mahdollisuuksia. Tässä yhteydessä viitataan siihen, että direktiivissä 2002/39/EY laajennettiin jäsenvaltioiden mahdollisuuksia tarkastusten ja erityismenettelyiden käyttöönottoon sen varmistamiseksi, että varattuja palveluita koskevia säännöksiä noudatetaan. Tältä osin erityisiä valtuuksia koskevan mekanismin käyttäminen ei näytä olevan oikeassa suhteessa tavoiteltuun tavoitteeseen nähden. Lisäksi erityisten valtuuksien harkintavalta-luonne ei sovi yhteen yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistettujen vaatimusten kanssa.

Tribunale di Oristanon 14.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Medda Ignazio vastaan Banco di Napoli S.p.A. ja Regione Autonoma della Sardegna

(Asia C-285/04)

(2004/C 217/31)

Tribunale di Oristano on pyytänyt 14.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 1.7.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Medda Ignazio vastaan Banco di Napoli S.p.A. ja Regione Autonoma della Sardegna seuraaviin kysymyksiin: Onko Euroopan yhteisön komission päätös 97/612/EY⁽¹⁾ pätevä, vaikka siinä on seuraavat virheet:

- a) komissiolla ei ole ollut toimivaltaa riidanalaisen päätöksen tekemiseen, koska EY 36 artiklaa on rikottu.
- b) EY 88 artiklan 1 kohdassa määrättyä menettelyä sääntelevien sääntöjen rikkominen.
- c) EY 88 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrättyä menettelyä sääntelevien sääntöjen rikkominen.
- d) päätös on jätetty perustelematta EY 253 artiklassa, EY 88 artiklan 3 kohdassa ja EY 87 artiklan 1 kohdassa määrättyin tavoin.
- e) ”vaikeuksissa olevien maatalousyrittäjien valtiontukia koskevien käytäntöjen” ja ”vaikeuksissa olevien yritysten pelastamista ja rakenneuudistuksia koskevien yhteisön suuntaviivojen” rikkominen ja noudattamatta jättäminen.
- f) luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen.

(¹) EYVL L 248, 11.9.1997, s. 27.

Eurocermex SA:n 5.7.2004 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-399/02, Eurocermex SA. vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 29.4.2004 antamasta tuomiosta

(Asia C-286/04 P)

(2004/C 217/32)

Eurocermex SA on valittanut 5.7.2004 (telekopio 29.6.2004) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-399/02, Eurocermex SA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 29.4.2004 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajana on asianajaja A. Bertrand.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- muuttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 29.4.2004 antamaa tuomiota
- toissijaisesti kumoaa annetun tuomion.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioinut erikseen haetun tavaramerkin muodostavia eri tekijöitä ja se on valituslautakunnan päätöksen vahvistaen katsonut, että mainituilla tekijöillä ei ole sellaista erottamiskykyä, joka mahdollistaisi kuluttajille tuotteen alkuperän tunnistamisen. Näin tehdessään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on pyrkinyt erottamaan eri elementit toisistaan niiden erikseen tarkastelemista varten ja siten kieltämään kaiken erottamiskyvyn haetulta tavaramerkiltä. Kyseessä on vakava arviointivirhe ja oikeudellinen virhe, koska tarkastelun kohteena on oltava juuri merkistä — sellaisena kuin sitä on haettu — syntyvä kokonaiskäsitteily eivätkä sen eri osatekijät erikseen.

Tavaramerkistä on joka tapauksessa tullut yleisessä käytössä erottamiskykyinen merkinä, joka on tuotteen ja/tai yrityksen tunnistus.

Tribunal de Police de Neufchâteau (Belgia) 4.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ministère public vastaan Henri Léon Schmitz

(Asia C-291/04)

(2004/C 217/33)

Tribunal de Police de Neufchâteau (Belgia) on pyytänyt 4.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.7.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Ministère public vastaan Henri Léon Schmitz seuraavaan kysymykseen:

Ovatko ETY:n perustamissopimuksen 10, 39, 43 ja 49 artikla esteenä sille, että jäsenvaltio velvoittaa alueellaan asuvan työntekijän rekisteröimään siellä ajoneuvon, vaikka kyseinen ajoneuvo kuuluu hänen työnantajalleen, joka on toisen jäsenvaltion alueelle sijoittautunut yhtiö, johon kyseinen työntekijä on työsopimussuhteessa mutta jossa hän on samanaikaisesti osakkeenomistajan, hallituksen jäsenen, päivittäisestä liikkeenjohdosta vastaavan yhtiön edustajan tai vastaavaa tehtävää hoitavan henkilön asemassa?

Euroopan yhteisöjen komission 14.7.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-299/04)**

(2004/C 217/34)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 14.7.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellinen neuvonantaja Theofanis Christoforou ja oikeudellisen osaston virkamies Karolina Mojzesowicz.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut kilpailusta sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen markkinoilla 16 päivänä syyskuuta 2002 annetun komission direk-

tiivin 2002/77/EY ⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakin koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä säädetyssä määräajassa komissiolle

- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 24.7.2003.

⁽¹⁾ EYVL L 249, 17.9.2002, s. 21.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

Erich Drazdanskyn 26.4.2004 sisämarkkinoiden harmoni-
sointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama
kanne

10 päivänä kesäkuuta 2004

(Asia T-158/04)

asiassa T-275/01, Mercedes Alvarez Moreno vastaan Euroopan parlamentti ⁽¹⁾

(2004/C 217/36)

(Henkilöstö — Ylimääräinen toimihenkilö — Konferenssi-
tulkki — Euroopan yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien
palvelussuhteen ehtojen 74 artikla — Palvelussuhteen pääty-
minen)

(Oikeudenkäyntikieli määrätään työjärj estyksen 131 artiklan 2
kohdan nojalla Kieli, jolla kanne on laadittu: saksa)

(2004/C 217/35)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Erich Drazdanský, Wiener Neustadt (Itävalta), on nostanut
26.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen
tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivi-
rastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on
asianajaja A. Leeb.

Asiassa T-275/01, Mercedes Alvarez Moreno, kotipaikka
Berliini (Saksa), edustajanaan asianajaja G. Vandersanden,
vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehinään H. von Herten
ja J. de Wachter), jossa kantaja vaatii yhtäältä sellaisen
päätöksen kumoamista, jonka mukaan palvelukseen ei enää
oteta 65 vuotta täyttäneitä konferenssitulkkkeja, ja toisaalta
vahingonkorvausta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen
tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston
puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit P. Lindh ja J.
D. Cooke, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio
González, on 10.6.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolaus-
selma on seuraava:

Muuna osapuolena valituslautakunnassa oli The Concentrate
Manufacturing Company of Ireland, also trading as Seven-Up
International, Hamilton, Bermudasaaret.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

1) Parlamentin 30.11.2000 tekemä päätös, joka annettiin kantajalle
tiedoksi 10.2.2001, ja parlamentin 19.7.2001 tekemä päätös,
jolla kantajan valitus hylättiin, kumotaan.

— muuttaa riidanalaista päätöstä niin, että menetetty mää-
räaika palautetaan

— tarvittaessa kumoaa viraston päätöksen ja velvoittaa sen
tekemään uuden päätöksen hakemuksesta

2) Kanne hylätään muilta osin.

— velvoittaa vastaajan joka tapauksessa korvaamaan oikeuden-
käyntikulut.

3) Parlamentti velvoitetaan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja haki vastaajana olevalta virastolta sanamerkin "UUP'S"
rekisteröintiä luokkaan 32 kuuluville tavaroille (hakemus nro
1968676). Rekisteröintiä vastaan esitti väitteen The Concen-
trate Manufacturing Company of Ireland, jolla on yhteisön
tavaramerkki ja espanjalainen sanamerkki "UP" luokkiin 30 ja
32 kuuluville tavaroille.

⁽¹⁾ EYVL C 3, 5.1.2002.

Väiteosasto hyväksyi väitteen 31.7.2003 päätöksellään, joka annettiin tiedoksi telekopiona 1.8.2003. Kantaja valitti päätöksestä 1.10.2003 päivättyllä kirjelmällään, joka saapui virastoon 7.10.2003. Valituslautakunnan toimipaikasta ilmoitettiin kirjallisesti 23.10.2003 kantajalle, ettei valitusta ollut tehty määräajassa, ja pyydettiin kantajaa esittämään huomautuksensa tältä osin. Kantaja haki tämän jälkeen menetetyt määräajan palauttamista.

Viraston toinen valituslautakunta hylkäsi päätöksellään 3.3.2004 hakemuksen ja kantajan valituksen.

Kantajan mukaan sen edustaja allekirjoitti ja jätti valituksen postiin määräajan viimeisenä päivänä; valitus oli määrä lähettää telekopiona. Postin työntekijä jätti kuitenkin valitusmaksun maksamisen jälkeen erehdyksessä kyseisen lähetyksen pane-matta telekopiona lähtevien joukkoon ja laittoi sen niiden lähetysten joukkoon, jotka lähtevät kirjattuina kirjeinä.

Kantaja väittää viraston soveltaneen riidanalaisessa päätöksessä väärin asetuksen N:o 40/94 säännöksiä menetetyt määräajan palauttamisesta. Oikein soveltamisen seurauksena viraston olisi tullut päätyä siihen, että menetetyt määräajan palauttamista koskevat edellytykset täyttyivät tässä tapauksessa, koska ei ollut kyse organisaatiotuottamuksesta, joka estäisi menetetyt määräajan palauttamisen, ja koska maksuasetuksen säännöksiä maksujen viivästyneestä maksamisesta olisi analogian kautta voitu soveltaa.

Kantajan mielestä kyseessä on konkreettinen lievä erehdys, jota ei organisatorisestikaan voitu estää taloudellisesti kohtuullisin keinoin. On myös huomattava, ettei valitusprosessissa vasta-puolena olevalle aiheutunut prosessuaalista haittaa.

Eugénio Branco Ldan 30.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-162/04)

(2004/C 217/37)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

Eugénio Branco Lda, kotipaikka Lissabon, on nostanut 30.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on advogado Bolota Belchior, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa 8.8.2004 tehdyn komission päätöksen, jolla hylättiin hakemus Euroopan sosiaalirahaston (ESR) tuen loppuosan maksamisesta ja todettiin, että tietyt kantajan esittämät kulut eivät oikeuta tukeen, ja tämän vuoksi alennettiin ESR:n tukea komission päätöksellä hyväksytyille koulutusjaksolle ja vaadittiin kantajaa palauttamaan ESR:n myöntämänä ennakkona ja Portugalin valtion tukena saamansa 39 899,07 euron määrän;

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja teki 29.6.1986 Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeulle (Euroopan sosiaalirahastoa koskevia asioita käsittelevä osasto; jäljempänä DAFSE) hakemuksen, jossa se pyysi ESR:lta rahoitusta ammatillista koulutusjaksoa varten, joka oli tarkoitus järjestää 2.1.—31.12.1987 ja jonka komissio hyväksyi. Kantaja teki DAFSE:lle hakemuksen tuen loppuosan maksamisesta kantajalle. DAFSE tarkasteli kantajan kirjanpitoa ja koulutusta koskevia asiakirjoja ja hyväksyi 13.3.1989 teke-mällään päätöksellä tuen loppuosan maksamisen. Komissio teki riidanalaisen päätöksen 8.8.2004.

Kantajan mukaan kyseinen päätös on 17.10.1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2950/83, jolla sovelletaan Euroopan sosiaalirahaston tehtäviä koskevaa päätöstä 83/516/ETY, vastainen, koska kantaja on toiminut tiukasti ESR:n tukea koskevan hakemuksen hyväksymispäätöstä tehtäessä edellytettyjen lakien, asetusten, direktiivien, arviointi-perusteiden, vaatimusten ja edellytysten mukaisesti saadessaan subjektiivisia oikeuksia. Riidanalainen päätös loukkaa näin ollen kantajan oikeuksia.

Riidanalainen päätös loukkaa myös luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita, koska hyväksymispäätös on herättänyt kantajassa oikeuden ja oikeudellisesti merkittävän luottamuksen tuen saamiseen, jos se toteuttaa koulutuksen sovi-tuilla ehdoilla. Kantajan mukaan komissio olisi voinut tehdä vuoden 1989 alussa päätöksen, jonka se nyt aikoo tehdä, joten se on loukannut luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden peri-aatteita.

Lopuksi päätös loukkaa vakavasti suhteellisuusperiaatetta, sillä kantaja toteutti hankintansa olettaen, että komissio täyttäisi velvoitteensa ja myöntäisi tuen.

Przedsiębiorstwo Polmos Białystockin 25.5.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-180/04)

(2004/C 217/38)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Przedsiębiorstwo Polmos Białystock, kotipaikka Białystock, Puola, on nostanut 25.5.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan. Kantajan edustaja on lakimies C. Bercial Arias.

Asianosaisena valituslautakunnassa oli myös V S Vin Sprit AB.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoo ensimmäisen valituslautakunnan 16.3.2004 asiassa R 430/2003-1 tekemän päätöksen, jolla vahvistettiin väiteosaston päätös nro 1200/2003, jolla pysytettiin väite n:o B 432 635
- veloitetaan SMHV korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien väitemenettelystä ja valituslautakunnassa aiheutuneet kulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:

kantaja

Kysymyksessä oleva yhteisön tavaramerkki:

Kuviomerkki "ABSOLWENT B GRADUATE VODKA WÓDKA" luokkaan 33 kuuluvien tavaroiden osalta (olut ym.)

Väitemenettelyssä vedotun tavaramerkkioikeuden tai sanamerkkioikeuden haltija:

V & S Vin & Sprit AB

Väitemenettelyssä vedottu tavaramerkki tai sanamerkki:

Kansallinen sanamerkki ABSOLUT

Väiteosaston päätös:

Rekisteröinti eväTTY

Valituslautakunnan päätös:

Valitus hylätty

Oikeudelliset perusteet:

Asetuksen 40/94 ⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohta ja 8 artiklan 2 kohdan c alakohta eivät sovellu. Tässä yhteydessä kantaja väittää, että kysymyksessä olevat merkit eivät ole samankaltaisia.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94,

Tokai Europe GmbH:n 25.5.2004 Euroopan komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-183/04)

(2004/C 217/39)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Tokai Europe GmbH, Mönchengladbach (Saksa), on nostanut 25.5.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja G. Kroemer

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoo tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 1 päivänä maaliskuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 384/04 ⁽¹⁾,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja valmistaa savukkeensyöttimiä ja tuo maahan savukkeensyöttimiä ja savukkeensyöttimien osia. Se riitauttaa komission asetuksen (EY) N:o 384/2004.

Kantaja katsoo, että komissio on sillä, että se on osoittanut riidanalaisessa asetuksessa Meksikossa ja Hongkongissa tapahtuvaa savukkeensyöttimien tuotantoa varten niihin maahantuotavat metallirenkaat CN:n alanimikkeeseen 9613 90 (savukkeensyöttimien) osina, laajentanut tämän alanimikkeen soveltamisalaa sen sanamuodon yli. Täten sellaiset alemmaa jalostusastetta olevat, myös muissa tavaroissa olevat tuotteet, joita ei voida luokitella nimikkeeseen 9613, on luokiteltu savukkeensyöttimien osiksi. Komissio on ylittänyt tältä osin harkintavaltansa.

Kantaja toteaa edelleen, että komissio on loukannut periaatetta, jonka mukaan tavarat on luokiteltava niiden objektiivisten ominaisuuksien perusteella, kun se on ottanut huomioon metallirenkaiden käyttötarkoituksen savukkeensyöttimien tuotantoa varten. Kyseisen asetuksen perusteluissa viitataan nimittäin nimenomaisesti käyttötarkoitukseen.

Kantaja lausuu vielä, että komissio ei ole noudattanut metallirenkaiden luokittelussa tulliyhteistyöneuvoston harmonoidun järjestelmän (HS) osalta antamia selityksiä, koska se on ottanut käyttämänsä perustelun mukaan tulliluokittelun perusteeksi sen tarkoituksen, jota varten metallirattaat on määrätty, eikä ole käyttänyt havaittavuutta koskevaa perustetta.

⁽¹⁾ EYVL L 64, s. 21.

Lancôme Parfums et Beauté & Cien 25.5.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-185/04)

(2004/C 217/40)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Lancôme Parfums et Beauté & Cie, jonka kotipaikka on Pariisi, on nostanut 25.5.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Muriel Antoine-Lalance.

Jacqueline Baudon osallistui myös asian käsittelyyn neljännessä valituslautakunnassa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumooa SMHV:n neljännen valituslautakunnan 11.3.2004 (asia R 0039/2002-4) tekemän päätöksen, joka koskee väittemenettelyä, jossa asianosaisina ovat vastakkain Lancôme Parfums et Beauté & Cie ja Jacqueline Baudon;
- velvoittaa viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Mitättömyysvaatimuksen kohteena olevan yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki AROMACOSMETIQUE — Hakemus nro 886335 luokkaan 3 kuuluvia tuotteita (kosmeettiset tuotteet ja meikit) varten

Mitättömyysvaatimuksen kohteena olevan yhteisön tavaramerkin haltija: Kantajayhtiö

Mitättömyysvaatimus: Jacqueline Baudon, luokkaan 42 kuuluvia palveluja varten rekisteröidyn Ranskan sanamerkin "AROMACOSMETIQUE", nro 92/408 786, ja luokkaan 3 ja 5 kuuluvia tavaroita varten rekisteröidyn Ranskan sanamerkin "AROMACOSMETIQUE", nro 98/739 256, haltija

Mitättömyysosaston ratkaisu: Yhteisön tavaramerkin AROMACOSMETIQUE mitättömyys aikaisemman kansallisen merkin nro 98/739 256 kanssa olevan sekaan-nusvaaran vuoksi

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen N:o 40/94 61, 62, 73 ja 79 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklan 1 kohdan rikkominen

Freixenet S.A.:n 24.5.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne

(Asia T-188/04)

(2004/C 217/41)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Freixenet S.A., kotipaikka Sant Sadurn d'Anoia (Espanja), on nostanut 24.5.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Fernand de Visscher, Emmanuel Cornu, Eric De Gryse ja Donatienne Moreau.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumooa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 11.2.2004 tekemän päätöksen ja määrää, että yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus N:o 32540 julkaistaan asetuksen N:o 40/94 40 artiklan mukaisesti,
- toissijaisesti kumooa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 11.2.2004 tekemän päätöksen,
- velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Freixenet S.A.

Haettu tavaramerkki: Hiotun mattamustan pullon muotoinen kolmiulotteinen merkki (N:o 32540)

Tavarat tai palvelut: Luokkaan 33 kuuluvat tavarat (kuohuviinit)

Tutkimusosaston päätös: Hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan päätös: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen ja asetuksen N:o 40/94 (1) 73 artiklan rikkominen siltä osin kuin kantaja ei ole voinut ilmaista kantaansa kaikista seikoista sekä asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 7 artiklan 3 kohdan rikkominen.

(1) Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1).

Christian van der Haegenin 24.5.2004 Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa vastaan nostama kanne

(Asia T-189/04)

(2004/C 217/42)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Christian van der Haegen on nostanut 24.5.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa vastaan. Kantajan kotipaikka on Bryssel, edustajina ovat asianajajat Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal, ja prosessi-osoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa sisäisen kilpailun CESE/C/02/03 valintalautakunnan päätöksen olla hyväksymättä kantajaa valintakokeisiin;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseisessä kilpailuilmoituksessa ilmoitettiin, että kilpailuun osallistumisen edellytyksenä oli muun muassa, että hakija osoittaa, että hänellä on viiden vuoden ammattikokemus yhteisöjen toimielimissä, ja että tästä vähintään neljä vuotta on talous- ja sosiaalikomiteassa ja/tai alueiden komiteassa. Kilpailun ensimmäisen osion osalta, johon kantaja lähetti hakemuksensa, kilpailuilmoituksessa edellytettiin lisäksi, että hakijalla on kolme vuotta ammattikokemusta, jonka on liityttävä tähän osioon liittyviin tehtäviin.

Kantaja, jolla on rikas ja monimuotoinen ammattikokemus yhteisöjen eri toimielimissä, toteaa kanteensa tueksi, että kilpailuilmoitus on lainvastainen ja että sillä rikotaan henkilöstösääntöjen 27 artiklaa sekä yhdenvertaisen kohtelun ja syrjäintäkiellon periaatteita, koska vaatimusta, jonka mukaan hakijalla on oltava ammattikokemusta talous- ja sosiaalikomiteassa ja/tai alueiden komiteassa, ja että muissa yhteisöjen toimielimissä hankittua ammattikokemusta ei hyväksytä, ei voida mitenkään perustella.

Flex Equipos de Descanso S.A:n 28.5.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-192/04)

(2004/C 217/43)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Flex Equipos de Descanso S.A, kotipaikka Madrid (Espanja), on nostanut 28.5.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja R. Ocquet.

Legget Platt, Incorporated oli vastapuolena valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston ensimmäisen valituslautakunnan 18.3.2004 asiassa R 333/2003-1 tekemän päätöksen ja muuttaa sitä siltä osin kuin siinä hylä-

tään väitteen tekijän esittämä näyttö ja siltä osin kuin siinä hylätään väite B-386088

- palauttaa asian sisämarkkinoiden harmonisointivirastoon ja velvoittaa sen epäämään hakemuksen N:o 1607167, joka koskee merkin "LURA-FLEX" rekisteröimistä yhteisön tavaramerkiksi, kaikkien niiden tavaroiden osalta, joille kyseisellä hakemuksella haetaan suojaa
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Legget & Platt, Inc.

Haettu tavaramerkki: Sanamerkki "LURA-FLEX" luokkiin 6 ja 20 kuuluville tavaroille (mm. huonekaluihin, sänkyihin, patjoihin ja istuimiin tarkoitetut jousisarjat; huonekalut, sängyt, vuodevaatteet, patjat) (N:o 1607167)

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Fabricas Lucia Antonio Betere S.A., nykyisin Flex Equipos de Descanso S.A.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kuviomerkin "FLEX" rekisteröinnit espanjalaisiksi tavaramerkeiksi luokkiin 6 ja 20 kuuluville tavaroille (mm. metalliset rakennusaineet, metalliset sängynrungot; sängyt, eri materiaaleista valmistetut patjat, joissa on metallijouset, huonekalut) sekä näiden merkkin tunnettuus kaikenlaisten sänkyjen, patjojen ja tyynyjen osalta

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Flex Equipos de Descanson tekemän valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Komission asetuksen N:o 2868/95⁽¹⁾ 18 säännön 2 kohdan ja 22 säännön 4 kohdan rikkominen; sen väitteen tekijän oikeuden loukkaaminen, joka koskee kuulluksi tulemistä kyseisen asetuksen 18 säännön mukaisesti, sekä neuvoston asetuksen N:o 40/94⁽²⁾ 8 artiklan rikkominen

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13 päivänä joulukuuta 1995 annettu komission asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1)

⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1)

Gul Ahmed Textile Mills Ltd:n 28.5.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-199/04)

(2004/C 217/44)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Gul Ahmed Textile Mills Ltd, Landhi, Karachi (Pakistan) on nostanut 28.5.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustaja on lakimies L. Ruessmann ja prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa 2 päivänä maaliskuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen N:o 397/2004⁽¹⁾ 1 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään polkumyöntitulli kantajan tuotteelle

— veloitetaan neuvosto korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on pakistanilainen yhtiö, joka tuottaa vuodeliinavaatteita ja vie niitä Euroopan unioniin. Sen tuotteet ovat riitauteulla asetuksella määrättävän polkumyöntitullin alaisia. Kantaja esittää kyseisen asetuksen kumoamista koskevan kanteensa tueksi seuraavat perusteet:

— asetuksen (EY) N:o 384/96⁽²⁾ 5 artiklan 7 ja 9 kohtaa ja Maailman kauppajärjestön polkumyöntisopimuksen 5.1 ja 5.2 artiklaa on rikottu tutkimuksen alkuunpanon osalta. Kantaja katsoo, että kantelu, jonka perusteella tutkimus aloitettiin, oli ilmeisen riittämätön siltä osin, mitä siinä on esitetty tosiseikkoina sekä siinä tutkimuksen aloittamisen tueksi esitettyjen päätelmien osalta

— on tehty ilmeinen arviointivirhe, asetuksen (EY) N:o 384/96 2, 3 ja 5 artiklaa sekä 18 artiklan 4 kohtaa on rikottu sekä Maailman kauppajärjestön polkumyöntisopimusta on rikottu normaaliarvon laskemisen osalta

— asetuksen (EY) N:o 384/96 2 artiklan 10 kohtaa ja Maailman kauppajärjestön polkumyöntisopimusta on rikottu sekä EY 253 artiklan mukainen perusteluvollisuus on laiminlyöty normaaliarvon ja vientihinnan vertailussa tehdyn oikaisun yhteydessä

— on tehty ilmeinen arviointivirhe, asetuksen (EY) N:o 384/96 3 artiklaa ja Maailman kauppajärjestön polkumyöntisopimusta on rikottu siltä osin kuin kysymys siitä, onko aiheutunut merkittävää vahinkoa sekä polkumyöntitullilla tapahtuneen tuonnin ja väitetyt vahingon välisen syy-yhteyden osoittamisen osalta.

⁽¹⁾ EUVL L 66, 4.3.2004, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

Regione Autonoma della Sardegna 28.5.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-200/04)

(2004/C 217/45)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Regione Autonoma della Sardegna on nostanut 28.5.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on avvocato Domenico Dodaro.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä todetaan, että Italian Regione Sardinalle 17.11.2000 annetun lain nro 22 5 §:n nojalla maksamat tuet eivät sovellu yhteis-markkinoille

— velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio on tässä asiassa riitautetulla päätöksellä perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrättyssä menettelyssä katsonut, että tukitoimet, joista säädetään ”toimista karjankasvattajien hyväksi, jotta nämä voivat varautua ’lampaiden limakalvokuume’-nimiseen eläintautiin (blue Tongue)” annetun lain nro 22/2000 5 §:ssä, eivät sovellu yhteismarkkinoille. Tässä laissa säädetään tietyistä tukitoimista sellaisten karjankasvattajien hyväksi, joille on aiheutunut kielteisiä seurauksia ”blue Tongue”-nimisestä taudista.

Regione vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin perusteluihin:

- oleellisia menettelymääräyksiä on rikottu, koska tutkinta, jonka vastaaja toimitti arvioidakseen tuen soveltuvuutta, oli ollut riittämätön, sillä siinä ei ollut otettu huomioon tiedoksiantovaiheessa käytettävissä olleita tietoja, joita Regione myöhemmin täydensi, ja erityisesti seuraavia tietoja:
 - tukea ei ole suunnattu jalostusyrityksille, vaan se on tuottajien tulojen menetyksen perusteella maksettava täydentävä korvaustoimenpide, joka on seurausta osuuskuntien kiinteiden kulojen suuresta vaikutuksesta nettotulojen jakautumiseen
 - eläintaudin ja tukien vähentämisen välistä syy-yhteyttä ei voida todeta, vaan se riippuu tukisäännön käytännön täytäntöönpanosta, ja tämä sääntö on rakennettu siten, että tuen maksaminen on mahdotonta useista erilaisista ”blue Tongue”-taudista riippumattomista syistä. Viitasta tuen vähentämisen erilaisiin teoreettisiin syihin ei ole riittävästi perusteltu komission kirjeissä.
 - tuensaajaosuuskunnat eivät voi kääntyä korvaavien toimituslähteiden puoleen.
- EY:n perustamissopimuksen määräyksiä ja sen soveltamissäännöksiä on rikottu, koska
 - komissio on rikkonut hyödyllisen vaikutuksen periaatetta, koska se ei ole soveltanut 87 artiklan 2 kohdan b alakohtaa, vaikka Italian viranomaiset eivät olleetkaan siihen vedonneet. Kantajan mukaan vastaajan olisi pitänyt esittää asianmukaiset perustelut tälle soveltamatta jättämiselle. Tämä ei ole voinut johtua hyödyllisen vaikutuksen periaate huomioiden siitä, etteivät Italian viranomaiset ole siihen vedonneet.
 - komissio on rikkonut 87 artiklan 3 kohdan c alakohtaa, koska se ei ole tunnustanut, että riidanalainen toimenpide on samanlainen kuin 2.2.2001 tehdyllä komission päätöksellä SG(01) D/285817, joka koski lain nro 22/2000 3 §:ää, hyväksytyt toimenpiteet.

Indorata-Servicos e Gestao Ldan 7.6.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-204/04)

(2004/C 217/46)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Indorata-Servicos e Gestao Lda on nostanut 7.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustaja on Rechtsanwalt Th. Wallentin.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen hylätä yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus ja velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston hyväksymään tavaramerkin ”HAIR-TRANSFER” yhteisön tavaramerkiksi myös muille käsittelyalalaisille tavaroille ja palveluille sekä sallimaan niiden julkaisemisen;

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki:	Sanamerkki ”HAIRTRANSFER” (hakemus nro 2619039) luokkien 8, 22, 41 ja 44 tavaroille (mm. sähkökäyttöiset ja käsikäyttöiset hiustenleikkurit, keinohiukset ja aidot hiukset, koulutus, erityisesti jatkokoulutusseminaarien organisointi ja järjestäminen, terveys- ja kauneushoidot, erityisesti hius-hoidot ja hiusten käsittely)
Väiteosaston ratkaisu:	Tutkijan päätöksen hylkääminen
Valituslautakunnan ratkaisu:	Valituksen hylkääminen
Kanneperusteet:	Kantajan mukaan hakemuksen kohteena oleva tavaramerkki on asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla erottamiskykyinen; Hakemuksen kohteena oleva tavaramerkki ei ole asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla yksinomaan kuvaileva.

Alessandro Ianniellon 8.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-205/04)

(2004/C 217/47)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Alessandro Ianniello, kotipaikka Bryssel, on nostanut 8.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Stéphane Rodrigues ja Yola Minatchy, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa nimittävän viranomaisen 18.2.2004 tekemän päätöksen, joka on vastaus Alessandro Ianniellon tekemään valitukseen, sekä hänestä ajanjakson 1.7.2001—31.12.2002 osalta laaditun urakehitysarvioinnin
- vahvistaa, että Euroopan yhteisölle on syntynyt sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu riidanalaisen päätöksen ja ajanjaksoa 1.7.2001—31.12.2002 koskevan kantajan urakehitysarvioinnin myöhäisen laatimisen johdosta
- myöntää kantajalle korvauksena aiheutuneesta vahingosta 5 000 euroa
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Nyt käsiteltävänä oleva kanne on nostettu nimittävän viranomaisen 18.2.2004 tekemästä päätöksessä, jolla on hylätty kantajan tekemä vaatimus hänestä ajanjakson 1.7.2001—31.12.2002 osalta laaditun urakehitysarvioinnin uudelleentarkastelemista ja jossa ei ole pidetty tarpeellisenä aloittaa ulkosuhteiden pääosaston arviointia käsittelevälle pariteettikomitealle esitettyjä tiettyjä asiakirjoja koskevaa hallinnollista tutkimusta.

Kantaja vetoaa väitteidensä tueksi tiettyjen olennaisten menettelymääräysten — kuten puolustautumisoikeuksien, hallinnollisen viranomaisen puolueettomuusvelvollisuuden ja toimien perusteluvelvollisuuden — rikkomiseen.

Lisäksi riidanalaisessa päätöksessä ei ole huomioitu henkilötietojen suojaa koskevaa kantajan oikeutta, huolenpitovelvollisuutta ja hyvän hallinnon periaatetta.

Fernando Rodrigues Carvalhaisin 7.6.2004 (telekopio/sähköposti 2.6.2004) sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-206/04)

(2004/C 217/48)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

Fernando Rodrigues Carvalhais on nostanut 7.6.2004 (telekopio/sähköposti 2.6.2004) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustaja on advogado Paulo Graça.

Asian käsittelyyn valituslautakunnassa osallistui myös PROFILPAS S.N.C. (Ufficio Ceneto Brevetti).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston ensimmäisen valituslautakunnan 18.3.2004 tekemän päätöksen (liitännäiset asiat 8.8.2002 tehty päätös R 2407/2002, R. 408/2003-1);
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Fernando Rodrigues Carvalhais

Haettu yhteisön tavaramerkki:

Kuviomerkki "PERFIX" (hakemus nro 1635515) mm. luokkien 6 (Metalliset muotokiskot ja niiden tarvikkeet), 17 (Muoviset muotokiskot ja niiden tarvikkeet, muoviset liitososat ja koristeet) ja 19 (Ei-metalliset rakennusaineet, reunalistat (koristeet) ja liitokset keramiikkaa varten, reunukset (koristeet) ja liitososat marmoria varten, reunalistat (koristeet) ja liitososat (jotka eivät sisälly muihin luokkiin) yleensä päällysteisiin) tavaroille.

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden

PROFILPAS S.N.C. haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu:

Kuviomerkki "CERFIX" (rekisteröity yhteisön tavaramerkki nro 587725) ja sanamerkki "PROFIX" (rekisteröity yhteisön tavaramerkki nro 771196)

Väiteosaston ratkaisu:	Väitteen hylkääminen	Kantajan mukaan kyseessä olevien tavaramerkkien määräävä piirre ei ole sanaosa "FIX" erikseen tarkasteltuna, vaan tyypillinen kaiverrus, joka liittyy tiettyyn kuva-aiheeseen.
Valituslautakunnan ratkaisu:	Väiteosaston päätöksen kumoaminen ja rekisteröintihakemuksen hyväksyminen	Yhteenvedona kantaja väittää, ettei kuluttajien keskuudessa ole sekaannusvaaraa vastakkain olevien merkkien myynnin osalta pelkästään sen vuoksi, että molemmissa esiintyy termi "FIX".

Gibraltarin hallituksen 9.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-211/04)

(2004/C 217/49)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Kanneperusteet: Kantajan mukaan valituslautakunta on tulkinnut väärin asetuksen N:o 40/94 8 artiklan E kohdan 1 alakohdan a alakohtaa, kun se on katsonut, että haetun tavaramerkin rekisteröiminen mahdollistaisi sekaannusvaaran yhteisön tavaramerkkeihin nro 587725 ja nro 771196.

Tavaramerkkidirektiivin kyseisen säännöksen mukaan sekaannusvaaran arviointi riippuu lukuisista tekijöistä – –. Riidanalaisessa ratkaisussa valituslautakunta teki kantajan mukaan ilmeisen arviointivirheen, kun se mainittuaan yleisesti muutaman näistä tekijöistä jätti noudattamatta velvoitettaan arvioida tekijöiden yhteisvaikutusta.

Riidanalaisessa päätöksessä ei vastakkain olevien tavaramerkkien analysoinnin yhteydessä tehty "kokonaisarviointia", joka mainitaan kriteerinä muun muassa asiassa C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, 22.6.1999 annetussa tuomiossa (Kok. 1999, s. I-3819, 25 kohta).

Valituslautakunta on kantajan mukaan lausunut ilmeisen ristiriitaisesti, kun se viitattuaan "merkkien kokonaisarvioinnin" kriteeriin käytti myöhemmin vastakkaista kriteeriä ja "paloitteli osiin" rekisteröitävän yhteisön tavaramerkin.

Kantaja väittää, että valituslautakunnan päätöksessä todetaan yllättävästi, että huolimatta siitä, etteivät kyseiset merkit muistuta toisiaan, merkkien osalta on olemassa sekaannusvaara.

Lisäksi huomioon on otettava kaikki kolmansien luokkien 6, 17 ja 19 tavaroille rekisteröimät yhteisön tavaramerkit, jotka sisältävät päätteen ja/tai etuliitteen "FIX" ja joista eräät ovat aiempia kuin väitteen esittäjän tavaramerkki. Jos nämä eivät sekaannu keskenään, ei voida myöskään väittää, että kantajan tavaramerkki sekaantuisi vasta puolen tavaramerkkiin.

Gibraltarin hallitus on nostanut 9.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat lakimies M. Llamas, solicitor J. Temple Lang, lakimies A. Petersen ja lakimies K. Nordlander.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa päätöksen kokonaan,
- velvoittaa komission korvaamaan Gibraltarin oikeudenkäyntikulut ja muut tähän asiaan liittyvät kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa komission 30.3.2004 tekemän päätöksen tukijärjestelmästä, joka Yhdistyneellä kuningaskunnalla on tarkoitus panna täytäntöön Gibraltarin hallituksen yhtiöverouudistuksen osalta (¹). Komissio katsoo päätöksessä, että ehdotettu verouudistus on yhteismarkkinoille soveltumaton valtioneuvosto.

Kantajan mukaan komissio katsoo, että uudistus on alueellisesti valikoiva siltä osin kuin sillä myönnetään verotuksellisia etuja Gibraltarissa sijaitseville yhtiöille Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitseviin yhtiöihin verrattuna ja että se on aineellisesti valikoiva siltä osin kuin konkreettisilla seikoilla myönnetään verotuksellisia etuja joillekin Gibraltarissa sijaitseville yhtiöille muihin Gibraltarissa sijaitseviin yhtiöihin verrattuna.

Kantaja väittää kanteensa tueksi ensinnäkin, että komissio on soveltanut lakia väärin ja tehnyt perusteluissa oikeudellisia virheitä katsoessaan, että Gibraltarin ehdotettu verouudistus on alueellisesti valikoiva.

Kantaja väittää tältä osin, että oletama, jonka mukaan Gibraltar on osa Yhdistynyttä kuningaskuntaa, on virheellinen. Kantajan mukaan tämä on selvää kansallisen valtiosääntöoikeuden, kansainvälisen julkisoikeuden ja yhteisön oikeuden perusteella.

Kantaja väittää lisäksi, ettei komission alueellista valikoivuutta koskevaa periaatetta voida soveltaa Gibraltariin. Kantajan mukaan päätös koskee kahta verotuksellista lainkäyttöaluetta, jotka ovat täysin erillisiä ja toisensa poissulkevia, joten Gibraltarin verolakeja ei voida pitää poikkeuksina Yhdistyneen kuningaskunnan verolainsäädäntöön.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio on soveltanut virheellisesti lakia ja tehnyt perusteluvirheitä todetessaan, että verouudistus on aineellisesti valikoiva. Kantajan mukaan uudistus on luonteeltaan yleinen ja sitä on pidettävä Gibraltarin tekemänä talouspolitiikkaa koskevana järkevänä valintana.

Kantajan mukaan säännöksillä, joiden mukaan voittoa tuottamattomia yhtiöitä ei veroteta ja joiden mukaan yhtiöiden ei tarvitse maksaa tiettyä enimmäismäärä enempää, on tarkoitus pelkästään välttää liiallinen verottaminen eikä niitä sovelleta valikoivasti tiettyyn ryhmään tai joukkoon.

Kantaja väittää myös, että komissio on väärässä todetessaan niiden tulo- ja omaisuusverojen osalta, joita ei sovelleta yhtiöihin, joilla ei ole liikerakennuksia tai työntekijöitä Gibraltarissa, että uudistuksella vapautettaisiin öljynporausala ja että se olisi tästä syystä aineellisesti valikoiva. Kantaja katsoo lisäksi, että komissio loukkasi tältä osin olennaisia menettelysääntöjä, koska niin Yhdistyneelle kuningaskunnalle kuin kantajallekaan ei annettu mahdollisuutta lausua kyseisestä asiasta muodollisen tutkinnan aikana.

Lopuksi kantaja väittää, ettei uudistusta voida pitää valikoivana, koska sen luonne, yleisrakenne ja olennaiset piirteet on laadittu ottaen huomioon Gibraltarin talouden erityispiirteet ja erityisesti sen pieni koko, työvoiman vähäisyys, palveluvaltainen teollisuus ja pienen hallinnon toimintojen yksinkertaisuus.

Royal County of Berkshire Polo Club Ltd:n 8.6.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-214/04)

(2004/C 217/50)

(Oikeudenkäyntikieli määritetään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan mukaisesti kanteen kieli: englanti)

Royal County of Berkshire Polo Club Ltd, Windsor (Yhdistynyt kuningaskunta), on nostanut 8.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustajina ovat Solicitor J.H. Mailand Walker ja Barrister D. McPolo/Lauren Company LP osallistui myös asian käsittelyyn valituslautakunnassa.

Farland.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa ensimmäisen valituslautakunnan 25.3.2004 asiassa R 273/2002-1 tekemän päätöksen, jolla hylätään kantajan hakemus;

— velvoittaa viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuvamerkki "ROYAL COUNTY OF BERKSHIRE POLO CLUB" luokkaan 3 kuuluvia tuotteita (puhdistusvalmisteet ym.) varten

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Polo Lauren Company LP

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansalliset kuva- ja sanamerkit, jotka sisältävät sanan "POLO"

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston päätöksen kumoaminen; rekisteröinnin evääminen

Kanneperusteet: Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen. Kantaja väittää, että kyseiset merkit ovat erilaisia.

(¹) Valtiontuki C 66/2002 — Gibraltarin hallituksen yhtiöverouudistus.

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan 9.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-215/04)

(2004/C 217/51)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on nostanut 9.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehenä on M. Bethell, avustajinaan QC D. Anderson ja barrister H. Davies, prosessiosoitte Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen kokonaisuudessaan
- velvoittaa komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on riitauttanut komission 30.3.2004 tekemän päätöksen tukijärjestelystä, jota Yhdistynyt kuningaskunta aikoo soveltaa Gibraltarin hallituksen yhtiöverouudistuksen osalta (¹). Päätöksessä komissio katsoo esitetyn verouudistuksen olevan yhteismarkkinoille soveltumaton valtiontukea.

Kanteensa tueksi kantaja esittää, että komission päätelmä alueellisesta valikoivuudesta ovat aineellisesti virheellisiä toiseikkojen osalta sekä oikeudellisesti virheellisiä.

Kantajan mukaan Gibraltar — siirtokunta, jonka itsehallintoa Yhdistynyt kuningaskunta on sitoutunut kehittämään YK:n peruskirjan nojalla — ei ole osa Yhdistynyttä kuningaskuntaa kansallisen, kansainvälisen eikä yhteisön oikeuden mukaan. Kantaja toteaa, että Gibraltar on erillään Yhdistyneestä kuningaskunnasta ja ettei se saa tukea eikä rahoitusta Yhdistyneestä kuningaskunnasta. Kantaja huomauttaa myös, että Yhdistyneen kuningaskunnan ja Gibraltarin verojärjestelmät ovat täysin erilisiä eivätkä kytköksissä toisiinsa ja että uudistusesitykset eivät merkitse veronalennusta Yhdistyneessä kuningaskunnassa sovellettavaan verojärjestelmään. Komission kanta loukkaa kantajan mielestä yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sikäli, että tasasuhteisesti siirtyneen alueen toimenpiteitä ei kohdella valtiontukena, kun taas samoja toimenpiteitä epäsuhteisesti siirtyneen alueen toteuttamina kohdellaan valtiontukena.

Kantaja pitää komission päätelmiä aineellisen valikoivuuden suhteen oikeudellisesti virheellisinä ja riittämättömästi perusteltuina.

Kantaja toteaa vielä lopuksi komission loukanneen kantajan oikeutta tulla kuulluksi, kun komissio ei tuonut esiin eräitä päätöksen perustaksi otettuja seikkoja EY 88 artiklan 2 kohdan mukaisessa menettelyssä.

(¹) Valtiontuki C 66/2002, Gibraltarin hallituksen yhtiöverouudistus.

European Environmental Bureau ja Stichting Natuur en Milieu 9.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-236/04)

(2004/C 217/52)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

European Environmental Bureau, Bryssel (Belgia) ja Stichting Natuur en Milieu, Utrecht (Alankomaat), ovat 9.6.2004 nostaneet Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat P. van den Biesen ja B. Arentz.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- osittain kumoaa komission päätöksen 2004/248/EY (¹) sen 2 artiklan 3 kohdan ja 3 artiklan b alakohdan osalta
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisella päätöksellä komissio päätti jättää muuttamatta direktiivin 91/414 (²) liitettä I niin, että atratsiini sisällytettäisiin kyseisessä liitteessä lueteltujen tehoaineiden joukkoon. Direktiivin 91/414 4 artiklassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat antaa luvan kasvinsuojeluaineelle ainoastaan, jos sen tehoaineet luetellaan liitteessä I. Kieltäytymällä sisällyttämästä atratsiinia liitteeseen I komissio päätti, että tätä ainetta sisältäviä kasvinsuojeluaineita ei saada enää käyttää.

Kantajat eivät riitauta päätöksen tätä seikkaa vaan pikemminkin tietyt siirtymäsäännökset, joiden nojalla atratsiinia sisältäviä kasvinsuojeluaineita voidaan käyttää tiettyihin rajallisiin tarkoituksiin 30 päivään kesäkuuta 2007 saakka sellaisiin edellytyksiin, joilla tähdätään riskin minimoointiin. Päätöksensä johdanto-osassa komissio perustelee näitä siirtymätoimenpiteitä sillä, että tällä hetkellä ei ole olemassa tehokkaita vaihtoehtoja ja että näiden kehittämiseen on annettava aikaa.

Kantajat väittävät kanteensa tueksi, että riidanalaisilla säännöksillä rikotaan direktiiviä 91/414. Tämän direktiivin 8 artiklassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat 12 vuoden kuluessa edelleen sallia aineita, jotka ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta kyseisen direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen. Atratsiini on tällainen aine. Kantajat kuitenkin väittävät, että jos tällaisia aineita ei ole kyseisenä ajanjaksona sisällytetty liitteeseen I, direktiivissä 91/414 ei ole mitään oikeudellista perustaa, jonka nojalla kyseisiä aineita voitaisiin edelleen käyttää 12 vuoden siirtymäajan päätyttyä. Näin ollen kantajat väittävät, että komissio loi riidanalaisilla säännöksillä uuden perustan, jonka nojalla atratsiinille voidaan edelleen myöntää lupa, vaikka sillä ei ollut tällaista toimivaltaa direktiivin 91/414 nojalla.

Kantajat väittävät myös, että komissio rikkoi direktiiviä 92/43⁽³⁾ jättäessään sisällyttämättä riidanalaiseen päätökseen lisärajoituksia, jotka koskevat erityisten suojelutoimien alueita, erityisesti direktiivin 92/43 3 artiklan mukaista Natura 2000 -verkostoa.

⁽¹⁾ EUVL L 78, 16.3.2004, s. 53

⁽²⁾ Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/414/ETY (EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1—32)

⁽³⁾ Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7—50)

Italian tasavallan 11.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-239/04)

(2004/C 217/53)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Italian tasavalta on nostanut 11.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asianmiehenä on avvocato dello Stato Danilo Del Gaizo.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoo riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä oleva kanne on nostettu asiasta K62/2003 (ex NN 7/2003) 30.3.2004 tehdystä komission päätöksestä K(2004)930 lopullinen, jolla todettiin yhteismarkkinoille soveltumattomaksi valtiontueksi työllisyyttä koskevat kiireelliset toimenpiteet, jotka Italia oli toteuttanut 14.2.2003 annetun asetuksen (decreto legge), joka on muutettu 17.4.2003 annetuksi laiksi nro 81, perusteella. Vastaaja on katsonut erityisesti, että kyseisellä tukitoimenpiteellä annetaan taloudellinen etu sellaisten taloudellisissa vaikeuksissa olevien yritysten hankkijoille,

jotka on asetettu erityishallintoon (amministrazione straordinaria), joilla on vähintään 1000 työntekijää ja jotka ovat tehneet työntekijöiden siirron hyväksymisestä kollektiivisen sopimuksen 30.4.2003 mennessä Ministero del Lavoro (työministeriö) kanssa, ja sellaisille taloudellisissa vaikeuksissa ja luovutettavina oleville yrityksille, jotka on asetettu erityishallintoon ja joilla on vähintään 1000 työntekijää.

Kantajaa esittää vaatimustensa tueksi seuraavaa:

- kyseinen tuki on luonteeltaan työllisyyden edistämiseen tarkoitettu sellainen yleinen toimenpide, joka sellaisenaan vääristäisi tai uhkaisi vääristää kilpailua, minkä vuoksi se ei ole EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtion tuki
- komission arviointi tuen soveltuvuudesta merkitsee toimenpiteen keston huomioimatta jättämistä, kun toimenpide on perusteltu tarpeella huolehtia väliaikaisesta työllisyyttä koskevasta vakavasta kriisitilanteesta ja rajoittuu ajanjaksoon, joka on ehdottomasti tarpeen tilanteesta huolehtimiseksi, suhteellisuusperiaatteen mukaisesti
- valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annettujen yhteisön suuntaviivojen rikkominen, sillä mitä tulee Ocean SpA:n myyntiin Brandt Italialle, suuntaviivojen 100 kohdassa viitataan nimenomaisesti ilmoittamatta jätettyihin valtiontukiin, kun siinä todetaan, että komissio tutkii kaikkien sellaisten pelastamis- ja rakenneuudistustukien soveltuvuuden yhteismarkkinoille, joita on myönnetty ilman komission antamaa hyväksyntää
- Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta työllisyystukeen 12 päivänä joulukuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2204/2002⁽¹⁾ rikkominen siltä osin kuin vastaaja ei ole tutkinut sitä, oliko kyseinen tuki yhdenmukainen asetuksen kanssa.

⁽¹⁾ EYVL L 337, 13.12.2002, s. 3.

European Environmental Bureaun ja Stichting Natuur en Milieun 9.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-241/04)

(2004/C 217/54)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

European Environmental Bureau, Bryssel (Belgia) ja Stichting Natuur en Milieu, Utrecht (Alankomaat), ovat 9.6.2004 nostaneet Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat P. van den Biesen ja B. Arentz.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- osittain kumooa komission päätöksen 2004/247/EY⁽¹⁾ sen 2 artiklan 3 kohdan ja 3 artiklan b alakohdan osalta
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisella päätöksellä komissio päätti jättää muuttamatta direktiivin 91/414⁽²⁾ liitettä I niin, että simatsiini sisällytettäisiin kyseisessä liitteessä lueteltujen tehoaineiden joukkoon. Direktiivin 91/414 4 artiklassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat antaa luvan kasvinsuojeluaineelle ainoastaan, jos sen tehoaineet luetellaan liitteessä I. Kieltäytymällä sisällyttämistä simatsiinia liitteeseen I komissio päätti, että tätä ainetta sisältäviä kasvinsuojeluaineita ei saada enää käyttää.

Kantajat eivät riitautta päätöksen tätä seikkaa vaan pikemminkin tietyt siirtymäsäännökset, joiden nojalla simatsiinia sisältäviä kasvinsuojeluaineita voidaan käyttää tiettyihin rajallisiin tarkoituksiin 30 päivään kesäkuuta 2007 saakka sellaisin edellytyksin, joilla tähdätään riskin minimoointiin. Päätöksensä johdanto-osassa komissio perustelee näitä siirtymätoimenpiteitä sillä, että tällä hetkellä ei ole olemassa tehokkaita vaihtoehtoja ja että näiden kehittämiseen on annettava aikaa.

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi niihin perusteisiin ja perusteluihin, joihin nämä samat kantajat vetoavat asiassa T-236/04.

⁽¹⁾ EUVL L 78, 16.3.2004, s. 50

⁽²⁾ Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/414/ETY (EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1—32)

Elisabeth Saskia Smitin 17.6.2004 Europolia vastaan nostama kanne

(Asia T-244/04)

(2004/C 217/55)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Elisabeth Saskia Smit, kotipaikka Scheveningen (Alankomaat), on nostanut 17.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Europolia vastaan. Kantajan edustajina ovat P. de Casparis ja M. F. Baltussen.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumooa Europolin 19.5.2003 tekemän päätöksen ja kantajan valituksesta 19.3.2004 tehdyn päätöksen
- velvoittaa Europolin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa vastaajan päätöksen olla ottamatta häntä huomioon useita avoimia virkoja täytettäessä. Kantaja väittää, että vastaaja on tehnyt ilmeisen arviointivirheen.

Jacques Wunenburgerin 17.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-246/04)

(2004/C 217/56)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Jacques Wunenburger, kotipaikka Zagreb (Kroatia), on nostanut 17.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Eric Boigelot.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumooa pääsihteeri David O'Sullivanin arvioinnin muutoksenhakuviranomaisena 11.9.2003 tekemän päätöksen, joka on kantajalle vastainen siltä osin kuin siinä vahvistetaan ja hyväksytään lopullisesti kantajan urakehityskertomus ajankaksolta 1.7.2001—31.12.2002;
- kumooa kyseisen kertomuksen;
- kumooa nimenomaisen päätöksen hylätä kantajan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisesti 9.12.2003 tekemä valitus, joka on rekisteröity numerolla R/711/03 ja jossa vaaditaan riidanalaisen päätöksen kumoamista;
- määrää kantajalle maksettavaksi henkisestä kärsimyksestä ja uran vaarantamisesta sekä huomattavien säännösvastaisuuksien että kyseisen kertomuksen laatimisen merkittävän viivästymisen vuoksi, vahingonkorvausta ex aequo et bono 4 000 euroa, jota tuomioistuin voi korottaa tai alentaa;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi henkilöstösääntöjen 25 artiklan 2 kohdan, 26 artiklan ja 43 artiklan sekä komission viimeksi mainitun artiklan soveltamisesta 26.4.2002 antamien yleisten täytäntöönpanosäännösten rikkomiseen. Kantaja vetoaa myös puolustautumisoikeuksien, hyvän hallinnon periaatteen, huolenpitoperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen sekä ilmeiseen arviointivirheeseen.

Asociación de Exportadores Españoles de Productos Farmacéuticos (ASEPROFAR) ja Española de Desarrollo e Impulso Farmacéutico, SA:n (EDIFA) 17.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-247/04)

(2004/C 217/57)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asociación de Exportadores Españoles de Productos Farmacéuticos (ASEPROFAR) ja Española de Desarrollo e Impulso Farmacéutico, SA (EDIFA), kotipaikka Madrid, ovat nostaneet 17.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Luis Ortiz Blanco.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission päätöksen, joka sisältyy 2.4., 6.5. ja 10.5.2004 päivättyihin kirjeisiin ja jossa päätettiin, etteivät numeroilla P/2002/4609 ja 2003/5119 kirjatut kantelut (niiltä osin kuin ne koskevat EY 29 artiklan sovellettavuutta) anna aihetta enempään toimenpiteisiin sillä perusteella, ettei 13.6.2003 annettu kuninkaan asetus (Real Decreto) ole EY 29 artiklan vastainen tai EY 29 artiklan ja EY 10 artiklan vastainen
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävänä olevassa kanteessa vaaditaan kumoamaan päätös, joka sisältyy Euroopan komission 2.4., 6.5. ja 10.5.2004 päivättyihin kirjeisiin, niiltä osin kuin siinä hylätään kantelut (P/2002/4609 ja 2003/5119), jotka kantajat ovat tehneet 13.6.2003 annetusta kuninkaan asetuksesta 725/2003, jolla muutetaan lääkkeistä annetun lain 25/1990 100 §:n 2 momenttia tietyiltä osin.

Kuninkaan asetuksessa edellytetään, että lääkevalmisteita jakelevat tukkukauppiat ilmoittavat terveysviranomaisille lääkevalmisteiden määrät, jotka toimitetaan apteekkeihin ja muille tukkukauppiaille. Kyseinen julkisviranomainen toimittaa tämän tiedon myöhemmin lääkelaboratorioille. Kantajat katsovat, että lääkelaboratoriot voivat näin ollen tosiasiaa toteuttaa toimenpiteitä estääkseen vientiä harjoittavien tukkukauppioiden vientiä yhteisön muihin jäsenvaltioihin, koska ne saavat tiedon siitä,

mitkä tukkukauppiat harjoittavat lääkevalmisteiden vientiä, mitä lääkevalmisteita viedään ja mitä määriä.

Kantajat katsovat näin ollen, että kyseinen kuninkaan asetus on ristiriidassa EY 29 artiklan tai EY 10 artiklan kanssa, kun sitä luetaan yhdessä EY 29 artiklan kanssa.

Scania AB:n (Publ) 21.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-248/04)

(2004/C 217/58)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Scania AB (Publ), kotipaikka Södertälje (Ruotsi), on nostanut 21.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana ovat asianajajat D. Arts ja F. Herbert, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 7.4.2004 tehdyn komission päätöksen, jolla komissio hyväksyi Volvon Ainaxin kautta suorittaman A-osakkaiden luovutuksen,
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja toteaa, että komission Volvon ja Renault Vehicules Industrielsin (*) väliselle yrityskeskittymälle antaman hyväksynnän edellytyksenä oli se, että Volvo luovuttaa osakkeensa Scaniassa (Scaniaa koskeva sitoumus). Riidanalaisessa päätöksessä komissio hyväksyi Volvon tekemät luovutusta koskevat ehdotukset, joiden mukaan Volvo siirtäisi jäljellä olevat osakkeet tytäryhtiö Ainaxille. Kantaja toteaa lisäksi, että Ainaxin osakkeet jaettaisiin osinkona Volvon osakkeenomistajille.

Kantajan mukaan riidanalaisella päätöksellä rikotaan 1.9.2000 tehdyn komission päätöksen mukaista Scaniaa koskevaa sitoumusta ja asetuksen N:o 4064/89 (?) 6 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja 2 kohtaa.

Kantajan mukaan väliaikaisen järjestelyn — Ainaxin — luominen säilyttää Volvon tällä hetkellä hallitseman Scania osakerän sen sijaan, että se jaettaisiin Volvon osakkeenomistajien kesken. Kantaja väittää lisäksi, että koska Renault omistaa noin 20 prosenttia Volvon osakkeista, Renault hallitsee noin 20 prosenttia Ainaxista, joka puolestaan hallitsee noin 25 prosenttia Scaniasta. Tästä syystä kantaja väittää, että luovutusjärjestely antaa Renaultille ja epäsuorasti Volvolle huomattavan vaikutusvallan kantajaan ja etuoikeutettua sisältä tietoa sen liikesalaisuuksista. Kantajan mukaan se ei tästä syystä voi toimia itsenäisenä vaihtoehtona Volvo/Renault VI-konsernille.

(¹) Neuvoston asetukseen (ETY) N:o 4064/89 perustuva 1.9.2000 tehty komission päätös keskittymän (Asia N:o IV/M.1980 — 3* Volvo/Renault V.I.) julistamisesta yhteismarkkinoille soveltuvaksi.

(²) Yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4064/89 (EYVL 1990, L 257, s. 13).

Philippe Combescot'n 21.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-249/04)

(2004/C 217/59)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Philippe Combescot on nostanut 21.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Alberto Maritati ja Viola Messa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa täysin laittomaksi Combescot'n ylempitasoisten virkamiesten käyttäytymisen ja sen vaikutuksen kantajan työelämään, hänen uraansa ja tästä syystä hänen terveyteensä sillä seurauksella, että hänellä on katsottava olevan oikeus henkilöstösääntöjen 24 artiklassa määrättyyn avustukseen,
- toteaa laittomaksi arviointikertomuksen, joka laadittiin kantajan ja hänen esimiehensä välillä vallitsevan vakavan ja korjaamattoman vihamielisyyden seurauksena ja
- toteaa, että Combescot'lla on oikeus saada korvausta sekä hänen henkisesti kärsimästään vahingosta että hänen työelämänsä ja uraansa liittyen kärsimästään vahingosta, jonka suuruudeksi on määritettävä vähintään 1 000 euroa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän asian kantaja väittää joutuneensa aikana, jolloin hän on toiminut komission Guatemalan edustustossa vakinaisen neuvonantajan tehtävissä, välittömän esimiehensä henkilökohtaisen ja ammatillisen uhkailun ja nöyryytyksen kohteeksi.

Kantajan mukaan kyse on lyhyesti sanottuna joukosta sellaisia syrjiviä käyttäytymistapoja, jotka ovat vahingoittaneet hänen työelämäänsä ja aiheuttaneet vakavia seuraamuksia hänen terveydelleen.

Henkilöstösääntöjen 24 artiklassa tarkoitetusta avustuksesta kieltäytymistä on pidettävä näin ollen oikeudellisesti perustettomana. Toisaalta myös riidanalaisen ajanjakson osalta laadittu arviointikertomus on katsottava oikeudellisesti lainvastaiseksi.

Philippe Combescot'n 21.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-250/04)

(2004/C 217/60)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Philippe Combescot on nostanut 21.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Alberto Maritati ja Viola Messa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa laittomaksi päätöksen, jolla hylättiin hakemus saada osallistua Kolumbian edustuston päällikön toimen täyttämiseksi järjestettyyn kilpailuun, josta oli ilmoitettu 28.5.2003 julkaistulla avointa tointa koskevalla ilmoituksella KOM/091/03; tämän vuoksi toteaa mitättömäksi koko kilpailumenettelyn ja sen johdosta tehdyn, kilpailun kohteena ollut tointa koskevan nimityspäätöksen; toteaa, että Philippe Combescot on kärsinyt omaan kuvaansa ja ammatilliseen asemaansa nähden vahinkoa, mikä on vakavasti heijastunut hänen psyykkiseen tasapainoonsa, johtuen lainvastaisesta päätöksestä jättää hänen kilpailun ulkopuolelle, ja velvoittaa maksamaan Combescot'lle vahingonkorvausta 100 000,00 euroa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän asian kantaja riitauttaa vastaajan kieltäytymisen hyväksyä hänen hakemustaan Kolumbian edustuston päällikön tointa täytettäessä.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi seuraaviin seikkoihin:

- avointa tointa koskevan ilmoituksen vastainen menettely, siltä osin kuin niitä syitä, joiden perusteella hänen hakemuksensa on hylätty (se, ettei hänellä ollut kahden vuoden kokemusta yksikön päällikön tehtävistä), ei ollut lainkaan mainittu avointa tointa koskevassa ilmoituksessa

- syrjintäkiellon periaatteen loukkaaminen siltä osin kuin kantajan tilanteen kaltaisessa tilanteessa olevien muiden virkamiesten hakemukset oli hyväksytty
- perustelujen puutteellisuus ja arviointivirheet siltä osin kuin ei ollut otettu huomioon sitä, että kantajan asema ja hänen pääasiallisesti hoitamansa tehtävät — olkoon jo pelkästään muodollisen määrittelyn osalta Guatemalassa asuvana neuvonantajana — vastaavat yksikön päällikön asemaa ja tehtäviä, kun hänellä oli ollut Guatemalan edustuston osalta hallinnon hoitoa koskevia täysin itsenäisesti suoritettavia tehtäviä johtamiseen ja talouteen nähden.

Helleenien tasavallan 22.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-251/04)

(2004/C 217/61)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Helleenien tasavalta on nostanut 22.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Vasileios Kontolaimos ja Ioannis Chalkias.

Kantajan vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 29.4.2004 tekemän päätöksen 2004/457/EY (EYVL L156/30.4.2004).

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisella päätöksellä komissio tilejä asetuksen (ETY) N:o 729/70 mukaisesti tarkastaessaan jätti yhteisön rahoituksen ulkopuolelle erilaisia menoja, joita Helleenien tasavallalle oli koitunut hedelmä- ja vihannesalan ja julkisen varastoinnin alalla, sillä seurauksella, että näitä menoja ei pidetty yhteisön lainmukaisina menoina ja ne jäivät Helleenien tasavallan vastataviksi.

Erityisesti esitetään, että tietyt näistä menoista koskevat riisin julkista varastointia varainhoitovuosina 1999—2001. Komissio on esittänyt menojen hyväksymättä jättämisen perusteeksi sen, että osa riisin määrästä tuotiin interventiovarastoon myöhässä. Helleenien tasavalta esittää kanteen näitä menoja koskevan osan tueksi, että se, että komissio on kieltäytynyt hyväksymästä ylivoimaista estettä, joka johtui kuorma-auton kuljettajien lakosta, loukkaa suhteellisuusperiaatetta. Helleenien tasavalta vetoaa myös siihen, että luottamuksensuojan periaatetta on loukattu, koska komission yksiköt ovat jättäneet ottamatta ajoissa kantaa ilmoitukseen, jonka mukaan riisi aiottiin ylivoimaisen esteen takia tuoda interventiovarastoon myöhässä. Helleenien tasavalta vetoaa vielä perustelujen puutteellisuuteen erityisesti sen osalta, että tapauksessa ei ole noudatettu suunta- viivoja VI/5330/97, joiden mukaan oikaisu on tehtävä kiinteä-

määräisenä, kun lainvastaisten maksujen tosiasiallista suuruutta ei voida määrittää.

Toinen osa menoista, jotka on jätetty rahoituksen ulkopuolelle, koskee oikaisua, jotka on tehty sen vuoksi, että persikantuottajille ei ole maksettu asetettua vähimmäishintaa. Riidanalaisen päätöksen tämän osan osalta Helleenien tasavalta myöntää, että maksut suoritettiin suoraan tuottajajärjestöille eikä jalostajalle, mutta se vetoaa poikkeuksellisiin olosuhteisiin, jotka sen mielestä oikeuttavat tällaisen menettelyn, jonka se katsoo olevan sopusoinnussa yhteisen maatalouspolitiikan ja yhteisen markkinajärjestelyn kanssa, ja Helleenien tasavalta vetoaa vielä siihen, että tästä ei aiheutunut mitään vahinkoa. Helleenien tasavalta väittää vielä, että oikaisun määrä on laskettu virheellisesti.

Vähävaraisimmille maksettavaa tukea koskevaan ohjelmaan liittyvän 2 prosentin suuruisen oikaisun osalta Helleenien tasavalta vetoaa asetuksen 3149/92 (1) 1, 2 ja 9 artiklan virheelliseen tulkintaan, tosiseikkojen virheelliseen arviointiin ja perustelujen puutteellisuuteen.

Hedelmä- ja vihannesalan kolmivuotiseen uudelleenjärjestämishohjelmaan liittyvän oikaisun osalta Kreikka vetoaa asetuksen 3816/92 (2) 2 artiklan virheelliseen tulkintaan ja tosiseikkojen virheelliseen arviointiin erityisesti siltä osin, että pitää maksaa siitä, mitä valmistettiin kolmen vuoden ajanjaksona, eikä siitä, mikä toimi, ja lisäksi olisi pitänyt maksaa uudelleenjärjestelytoimista, jotka suoritettiin kuusi kuukautta sen jälkeen, kun kolmen vuoden ajanjakso oli päättynyt, ja jotka maksettiin vuoden 2000 ensimmäisellä vuosipuoliskolla.

Lopuksi Helleenien tasavalta esittää yleisenä kumoamisperusteena, joka koskee kaikki riidanalaisen päätöksen osia, että komissio ei kyseisenä ajankohtana ollut toimivaltainen tekemään oikaisuja kiistanalaisten ajanjaksojen osalta asetuksen 1258/99 (3) 7 artiklan 4 kohdassa, kun sitä luetaan yhdessä asetuksen 1663/1995 (4) 8 artiklan kanssa, säädetyn nojalla, sillä näiden säännösten nojalla asetuksen 1663/95 8 artiklassa säädetystä tiedoksiannossa on oltava oikaistavaksi aiottua menoa koskeva arvio ja tästä tiedoksiannosta alkaa 24 kuukauden pituinen määräaika, jonka päättymistä ennen oikaisua ei voida tehdä.

(1) Interventiovarastosta tulevien elintarvikkeiden yhteisön kaikkein varattomimpien hyväksi toimittamisen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 29 päivänä lokakuuta 1992 annettu komission asetus (ETY) N:o 3149/92 (EYVL L 313, 30.10.1992, s. 50).

(2) Espanjan ja muiden jäsenvaltioiden välisen kaupan hyvitysmekanismiin ja siihen liittyvien toimenpiteiden poistamisesta hedelmä- ja vihannesalalla 28 päivänä joulukuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3816/92 (EYVL L 387, 31.12.1992, s. 10).

(3) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1258/99 (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103).

(4) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 7 päivänä joulukuuta 1995 annettu komission asetus (EY) N:o 1663/95 (EYVL L 158, 8.7.1995, s. 6).

Caviar Anzalin 18.6.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne**(Asia T-252/04)**

(2004/C 217/62)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Caviar Anzali, kotipaikka Colombes (Ranska), on nostanut 18.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Jean-François Jésus.

Novomarket S.A. osallistui myös asian käsittelyyn toisessa valituslautakunnassa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston toisen valituslautakunnan 19.4.2004 tekemän päätöksen (asia R 479/2003-2, Caviar Anzali v. Novomarket);
- velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:	Novomarket S.A.
Haettu yhteisön tavaramerkki:	Kuviomerkki "Asetra" mm. luokien 29 ja 31 tavaroille (hakemus nro 2187805)
Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:	Caviar Anzali S.A.
Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu:	Kansallinen ja kansainvälinen kuviomerkki "Astarta" luokan 29 tavaroille
Väiteosaston ratkaisu:	Väitteen hylkääminen
Valituslautakunnan ratkaisu:	Valituksen hylkääminen
Kanneperusteet:	Kantaja väittää, että valituslautakunnassa luodun järjestelmän luonne merkitsee sitä, että kanne tutkitaan uudelleen, eikä kääntötoimenpiteiden väiteosaston asettaman määräajan jälkeen voi aiheuttaa väitteen hylkäämistä.

Mundipharma AG:n 28.6.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne**(Asia T-256/04)**

(2004/C 217/63)

(Oikeudenkäyntikieli määritetään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan mukaisesti — kieli, jolla kannekirjelmä laadittiin: saksa)

Mundipharma AG, Basel (Sveitsi), on nostanut 28.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantaja Mundipharma AG:n edustajana on asianajaja F. Nielsen. Käsittelyyn valituslautakunnassa osallistui myös Altana Pharma AG, Konstanz (Saksa).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston toisen valituslautakunnan 19.4.2004 tekemän päätöksen (valitusasian numero: R 1004/2002-2),
- velvoittaa vastaajana olevan viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:	ALTANA Pharma AG
Haettu tavaramerkki:	Sanamerkki RESPICUR luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten (hengitysteiden hoitoon käytettävät hoitovalmisteet) — hakemus nro 949 156
Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:	Kantaja
Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon on vedottu:	Saksalainen sanamerkki RESPI-CORT luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten (farmaseuttiset tuotteet, terveydenhoitovalmisteet, laastarit)
Väiteosaston ratkaisu:	Väitteen hylkääminen
Valituslautakunnan ratkaisu:	Väiteosaston päätöksen kumoaminen ja väitteen hylkääminen
Kanneperusteet:	Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

C.E.S.T.A.S:n — Centro di Educazione Sanitaria e Tecnologie Appropriate Sanitarie — 23.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-260/04)

(2004/C 217/64)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

C.E.S.T.A.S. — Centro di Educazione Sanitaria e Tecnologie Appropriate Sanitarie — on nostanut 23.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Nicoletta Amadei ja Charles Turk.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kokonaan komission päätöksen kantajaa koskevilta osin ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt kyseessä oleva kanne koskee komission (Guinean tasavallassa sijaitseva edustusto) 21.4.2004 tekemän sen päätöksen kumoamista, jolla kantaja, joka on Guineassa vuodesta 1987 lukien toimiva kansalaisjärjestö, määrätään maksamaan 959 543 835 Guinean frangia (eli 397 126,02 euroa) sen vastattavana olevien hankkeiden kehittämiseen liittyvinä perusteettomina kustannuksina.

Vaatimustensa tueksi kantaja väittää seuraavaa:

- Olennaisten menettelymääräysten loukkaaminen ja perustelujen ristiriitaisuus sekä oikeudellisen perustan puuttuminen. Kantaja väittää tältä osin, että riitautetussa "note de débit'ssä" mainitaan yksinomaan sopimus "Amélioration des conditions de vie à l'intérieur du pays — 7 ACP GUI 019-4-AT CESTAS", vaikkei tällaisella otsikolla varustettua sopimusta ole, minkä vuoksi ei voida selvästi havaita, mihin kantajan ja Guinean hallituksen väliseen tai välisiin suhteisiin riidanalaisessa päätöksessä viitataan. Toisaalta CESTAS korostaa, ettei ole olemassa mitään oikeudellista perustaa, johon riidanalainen toimi perustuu. Lopulta se toteaa, ettei veloituskäytännössä anneta mitään selitystä niistä kirjanpidoillista kriteereistä, joiden perusteella komissio on määrittellyt riidanalaisen summan.
- Riidanalainen päätös vaikuttaa olevan kumottavissa myös siltä osin kuin kantajalle esitetty vaatimus maksaa kyseessä oleva summa on peräisin komissiolta, joka on kuitenkin kolmas osapuoli Guineassa vireillä olevista eri hankkeista allekirjoitettuihin sopimuksiin nähden.
- Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetun asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ rikkominen siltä osin kuin kantajan vaatimusta saada jäljennös Ernst & Youngin kertomuksesta, jonka perusteella riidanalainen päätös tehtiin, ei ole hyväksytty.
- Kantajan puolustautumisoikeuksien loukkaaminen.
- Kontradiktorisen periaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaaminen.

Kantaja korostaa erityisesti tämän jälkimmäisen vaatimuksen osalta, että kantajan oletettujen vajaiden tutkiminen on hoidettu kokonaan sellaisen ulkopuolisen henkilön eli Ernst & Youngin toimesta, joka ei kantajan mukaan ole kuitenkaan asianosaisiin nähden täysin ulkopuolinen, vaan pikemminkin Guinean hallituksen maksama elin, jota ei tältä osin voida pitää puolueettomana.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

Espanjan kuningaskunnan 1.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-266/04)

(2004/C 217/65)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Espanjan kuningaskunta, prosessiosoite Espanjan suurlähetystö Luxemburgissa, 4—6 Boulevard Emmanuel Servais, on nostanut 1.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehenä on letrado en ejercicio Fernando Díez Moreno.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 29.4.2004 tekemän päätöksen, jolla Espanjan osalta on jätetty yhteisörahoituksen ulkopuolelle hedelmien ja vihannesten vetämistä markkinoilta koskeva määrä (5 253 604 euroa) ja yhteisörahoituksen ulkopuolelle peltokasvien alalla ja karjasta maksettavat palkkiot, lukuun ottamatta Riojan alueella peltokasvien osalta markkinointivuonna 2000/2001 maksettua määrää (1 659 053 euroa)
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalainen päätös sisältää kantajan osalta neljä kohtaa, jotka koskevat yhteisörahoituksen ulkopuolelle jättämistä: a) rahallinen korvaus hedelmien ja vihannesten vetämisestä markkinoilta b) sitruunoiden jalostustuki, c) interventiovarastoista peräisin olevat elintarvikkeet, jotka on tarkoitettu vähävaraisille henkilöille ja d) peltokasvien ja karjan osalta maksettavat palkkiot. Käsiteltävänä oleva kanne koskee ainoastaan sitä, että yhteisörahoituksen ulkopuolelle on jätetty rahallinen korvaus, joka liittyy hedelmien ja vihannesten vetämiseen markkinoilta (5 253 601 euroa sillä perusteella, että valvonta on ollut puutteellista Murciaassa ja Valenciassa), ja sellaista yhteisörahoituksen ulkopuolelle jättämistä, jota sovelletaan peltokasvien ja karjan osalta maksettaviin palkkioihin, lukuun ottamatta määrää, joka vastaa peltokasvien osalta Riojan alueella markkinointivuonna 2000/2001 maksettua määrää, joten se määrä, joka kyseisellä alalla on kantajan mukaan jätetty epäasianmukaisesti yhteisörahoituksen ulkopuolelle, on 1 659 053 euroa.

Espanja vetoaa väitteidensä tueksi seuraaviin oikeudellisiin perusteisiin:

— Hedelmien ja vihannesten vetämisestä markkinoilta maksettava rahallinen korvaus

Espanja toteaa tältä osin, että vaikka Espanjan viranomaiset eivät väärinkäsityksen seurauksena tarkastaneet 100:aa prosenttia markkinoilta vedetyistä tuotteista, ne toteuttivat menettelyn korjaamiseksi tarvittavat toimenpiteet heti sen jälkeen, kun yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin oli ilmoittanut niille virheestä. Espanjan mukaan ei ole johdonmukaista, että sille määrätään seuraamuksia lainsäädännön virheellisestä tulkinnasta, joka on oikaistu heti kun asiasta on ilmoitettu, ottaen huomioon ensinnäkin sen, että Espanjan viranomaiset toimivat huolellisesti selvittäessään tilintarkastustuomioistuimen toteamaa ongelmaa, ja toiseksi sen, että suureen prosentiosuuteen kyseisistä tuotteista toteutettiin paikan päällä suoritettavia tarkastuksia säännöllisten tarkastusten lisäksi.

— Peltokasvien ja karjan osalta maksettavat palkkiot

Espanja toteaa tältä osin, että asetuksen N:o 1258/99 7 artiklan 4 kohdan mukaan, luettuna yhdessä asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan kanssa, kaikki Baskimaan menot, jotka koskevat markkinointivuusia 1998/1999 ja 1999/2000, olisi pitänyt jättää rahoituskorjauksen ulkopuolelle, koska niihin liittyvät maksut oli suoritettu ennen 31.1.1999 ja 31.1.2000. Sama koskee Riojaa.

Toiseksi ei myöskään vaikuta selvältä, että asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan mukainen ilmoitusvelvollisuus olisi karjan osalta maksettujen palkkioiden osalta täytetty.

Espanjan mukaan karjan osalta maksetut palkkiot vuosien 1998, 1999 ja 2000 osalta oli jo tarkastettu ja hyväksytty tarkastuksessa 2000/2011. Sellaisten hakemusten osalta, jotka Baskimaan osalta oli esitetty vuosille 1998, 1999 ja 2000 ja Riojan osalta vuosille 1998 ja 2000, komissio sovelsi rahoituskorjausta ottamatta huomioon sitä, että kun edellä mainittua tarkastusta suoritettiin, sen virkamiehet olivat todenneet, ettei minkäänlainen rahoituskorjaus ollut tarpeen edellä mainittujen hakemusten osalta. Näin ollen se tavoite, joka tarkastuksella 2000/2011 nyt on, on käynnistää uudelleen jo päätetty tutkimus, jolloin uusi ryhmä EMOTR:n virkamiehiä käsittelee samat hakemukset vuosilta 1998—2000, jotka on jo käsitelty, ja jopa käsittelevät samaa seuraamusten määräämistä koskevaa seikkaa mutta tekevät toisensuuntaisia päätelmiä sen osalta, kuinka laajaa yhteisörahoituksen ulkopuolelle jättämisen pitäisi olla.

Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa:n 28.7.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-268/04)

(2004/C 217/66)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa, kotipaikka Spa (Belgia), on nostanut 28.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Emmanuel Cornu, Eric De Gryse ja Donatienne Moreau.

Asian käsittelyyn ensimmäisessä valituslautakunnassa osallistui myös Cottee Dairy Products Pty Limited.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen;

— velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Cottee Dairy Products Pty Limited

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "SPA" luokan 1 tavaroille (hakemus nro 911388).

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu: Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väittemenettelyssä on vedottu: Benelux-maissa rekisteröity sana- ja kuviomerkki "SPA" luokan 32 tavaroille sekä väitteen esittäjän yhtiön nimi ja kauppanimi

Väiteosaston ratkaisu: Rekisteröintihakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston päätöksen kumoaminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 40/94 (1) 8 artiklan 5 kohdan rikkominen

(1) Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1).

IDOM S.A.:n 29.6.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan nostama kanne**(Asia T-269/04)**

(2004/C 217/67)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

IDOM S. A., kotipaikka Bilbao (Espanja), on nostanut 29.6.2004 kanteen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Tatiana Villate Consonni.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoo SMHV:n toisen valituslautakunnan 27.4.2004 asiassa R-153/2003-2 tekemän päätöksen,
- kumoo väitemenettelyssä B282733 tehdyn päätöksen 3707/2002 siltä osin kuin siinä hylätään IDOM S.A.:n esittämät väitteet ja hyväksytään riidanalaisen tavaramerkin rekisteröinti luokkien 37 ja 42 osalta,
- tutkii kantajan esittämät väitteet ja määrää SMHV:n vastaavan väiteosaston epäämään kyseessä oleva merkin rekisteröinnin kokonaisuudessaan,
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan nyt esillä olevassa asiassa syntyvät oikeudenkäyntikulut ja hylkää sen esittämät väitteet.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Yhteisön tavaramerkin hakija: Idom Incorporated.

Haettu tavaramerkki: Kuvamerkki "IDOM"; hakemus nro 1.185.800 luokkiin 35, 37 ja 42 kuuluville palveluille (liikkeenjohto, konsultointi ja tietotekniikka).

Sen tavaramerkkimerkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja.

Tavaramerkki- tai merkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Yhteisön kuvamerkki IDOM (nro 847.236), espanjalaiset kuvamerkit EDOM (nro 789.822, 789.823, 1.195.931, 2.052.591, 2.052.592, 2.052.593) ja espanjalainen sanamerkki IDOM (nro 217.244) luokkiin 35, 37 ja 42 kuuluville palveluille.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen luokkaan 35 kuuluvien palvelujen osalta kummankin merkin suhteen ja väitteen hylkääminen luokkiin 37 ja 42 kuuluvien palvelujen osalta.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet:

Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 4 kohdan virheellinen tulkinta.

Asian T-304/99 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 217/68)

(oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suuren jaoston puheenjohtajan 10.6.2004 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-304/99, Oliehandel Kuster B. V., jota tukee Hollannin kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 63, 4.3.2000

Asian T-69/02 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 217/69)

(oikeudenkäyntikieli: espanja)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtajan 7.6.2004 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-69/02, Organización de Productores de Tunidos Congelados (OPTUC) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 118, 18.5.2002.

Asian T-249/03 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 217/70)

(oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtajan 11.6.2004 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-249/03, Y vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EUVL C 213, 6.9.2003.

III

(Tiedotteita)

(2004/C 217/71)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallinen lehti*

EUVL C 201, 7.8.2004

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 190, 24.7.2004

EUVL C 179, 10.7.2004

EUVL C 168, 26.6.2004

EUVL C 156, 12.6.2004

EUVL C 146, 29.5.2004

EUVL C 106, 30.4.2004

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
